

К-По2 бр.2/2014

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 12. МАЈА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 2/14 против оптужених Жарка Милошевића и др., због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и др., а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду Душан Кнежевић.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Оптужени Драган Митровић присутан са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан са браниоцем адвокатом Гораном Фолићем по заменичком пуномоћју за адвоката Николу Николића, оптужени Мирко Опачић присутан са браниоцима адвокатима Душаном Игњатовићем и адвокатом Бранкицом Мајкић, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем и бранилац окривљеног сарадника адвокат Мирјана Абдоли.

На главни претрес су приступили сведоци Тинтор Лазар, Винко Тркуља, Златко Пељха и Никола Лончар.

Како су испуњени процесне претпоставке за одржавање главног претреса,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес настави наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Молим вас позовите сведока Лазар Тинтора. Добар дан. Дајте само личну карту.

Испитивање сведока ТИНТОР ЛАЗАРА

Пред судом се налази сведок Лазар Тинтор, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту рег. број 001729442 издата од Полицијске управе Зрењанин дана 04.05.2010. године.

Лазаре добар дан.

Сведок Лазар Тинтор: Добар дан.

Председник већа: Ви сте данас овде позвани као сведок пред судом и само да узмемо Ваше личне податке, реците ми јесу исти Ваши лични подаци као што сте давали на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине 20.02.2013. године?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: Иста Вам је адреса становања, Елемир, Партизанска 32 а? Јесте. Добро.

Сведок ЛАЗАР ТИНТОР, са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 20.02.2013. године, опоменут на дужност казивања истине, и на последице давања лажног исказа, да је давање лажног исказа кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година. Сведок је упозорен да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица своја блиска из члана 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Значи бићете саслушани као сведок дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање је кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година, и нисте дужни да говорите и да одговарате на питања која би Вас или Ваше блиске сроднике изложила кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Сведоци полажу заклетву у смисли члана 96 тачка 3 ЗКП-а, ту испред Вас се налази текст заклетве па молим Вас прочитајте наглас.

Сведок Лазар Тинтор: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Је ли прихватате ту заклетву?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: Добор. Ви сте предложени од стране одбране окривљеног Опачић Мирка да се саслушате као сведок, у вези са догађајима у Сотину 1991. године, ја ћу Вам само рећи о којим се догађајима ради, па ћу после препустити колегама да Вас питају, односно да Ви кажете да ли ишта у вези са тим знате. Ради се о догађају од неутврђеног дана октобра месеца 1991. године када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, то је један догађај, други догађај је из новембра месеца 1991.

године када је убијен поштар Марин Кушић и трећи догађај је од 27. децембра 1991. године када је страдало 13 лица цивила хрватске националности Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Иван Матијашевић, Андрија Рајс, Ивица уствари Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић. Ви сте давали овде исказ пред Тужилаштвом за организовани криминал, односно пардон за ратне злочине, од 20.02.2013. године, да ли остајете при том исказу?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: Добро. Је ли имате Ви сазнања у вези ова три догађаја, да ли шта знате?

Сведок Лазар Тинтор: Ја шта сам чуо.

Председник већа: Непосредних сазнања немате?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Председник већа: Ни за један од ова три догађаја?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Председник већа: Добро. Изволите колега Игњатовићу.

Адв. Душан Игњатовић: Добар дан, Душан Игњатовић адвокат, господине Тинтор да ли сте у време оружаног сукоба 1991. године и то у децембру 1991. године били у Сотину?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је у Сотину организована полицијска станица?

Сведок Лазар Тинтор: Је.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је постојала Територијална одбрана?

Сведок Лазар Тинтор: Је.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је било јединица Југословенске народне армије?

Сведок Лазар Тинтор: Је.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми да ли знате ко је био на челу Територијалне одбране?

Сведок Лазар Тинтор: Прво је био Ковачевић Слободан, онда Милошевић Жарко.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Да ли знате ко је био на челу полиције?

Сведок Лазар Тинтор: Мирко Ковачевић.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала. Ко је био командант Југословенске народне армије, јединице Југословенске народне армије у селу?

Сведок Лазар Тинтор: Е то не знам.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Да ли је у селу била организована Месна заједница?

Сведок Лазар Тинтор: Је.

Адв. Душан Игњатовић: Ко је био председник Месне заједнице?

Сведок Лазар Тинтор: Прво је био када смо дошли Остојић, чекај, Остојић Милан, онда га је заменио Опачић Мирко, а Мирка је заменио Вученовић Милан.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Чиме сте се Ви бавили у Сотину у то време?

Сведок Лазар Тинтор: Ја сам се бавио пољопривредом и брали смо кукурузе и онда прије брања смо ишли поправљати кровове и тако....

Адв. Душан Игњатовић: Добро, реците ми брање кукуруза у новембру, децембру месецу, јануару је ли то уобичајено?

Сведок Лазар Тинтор: Па није, али то је те године родило и била је добра година и онда се то брало комбаји су дошли из Бачке Паланке у јануару, а ми смо брали тамо скоро до Нове године.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. У чему се састојао рад Месне заједнице ако Вам је то познато?

Сведок Лазар Тинтор: Па Месна заједница радила је онај бунар ортешки, па тамо је агрегат био, он се кварио па су око њега, онда требало је школу покренути, клаоницу требало је покренути, онда је требало је угаљ, дрва припремити и тако, бавила се селом.

Адв. Душан Игњатовић: Добро, да ли су они који су били ангажовани у Месној заједници, за рад у Месној заједници, да ли су они имали некад да кажемо војне активности нека патролирања?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Адв. Душан Игњатовић: Било шта, или су се бавили искључиво овим што сте мало пре рекли?

Сведок Лазар Тинтор: Искључиво радом.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Да ли познајете Мирка Опачића?

Сведок Лазар Тинтор: Познам.

Адв. Душан Игњатовић: Од када?

Сведок Лазар Тинтор: Па од када сам жив.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато да ли је Мирко Опачић малтретирао Хрвате у Сотину за то време, да ли их је тукао, отимао им паре, ствари, возила?

Сведок Лазар Тинтор: Нема шансе.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је Мирко Опачић и пре ратног сукоба и после и за време ратног сукоба и после њега, да ли Вам је познато, да је икада имао неке националистичке испаде, јер нам је овде окривљени сарадник Жарко Милошевић рекао да је Мирко Опачић говорио да све Хрвате треба побити, а да само Иво Каубој треба да остане да би се видело какви су Хрвати, да ли Вам је то познато, да ли сте икада чули нешто тако од Мирка Опачића?

Сведок Лазар Тинтор: Ја нисам од Мирка никада то чуо, а ја знам његова комшиница Хрватица, она је јела код њих стално.

Адв. Душан Игњатовић: И за време сукоба?

Сведок Лазар Тинтор: Да. Шлаговрица баба.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам, да ли знате како се, да ли Вам је познато како се Жарко Милошевић понашао према Хрватима у селу?

Сведок Лазар Тинтор: Па лоше.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли знате да је он признао овде пред овим судом у овом поступку да је учествовао у убиству 16 грађана хрватске националности? Да ли знате?

Сведок Лазар Тинтор: Па не знам, па откуд би.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли би Вас то сазнање изненадило?

Сведок Лазар Тинтор: Не би.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Окривљени сарадник Жарко Милошевић нам је овде испричао да је у Месној заједници дана 26. децембра 1991. године увече одржан састанак којим је председавао Мирко Опачић, а на коме сте учествовали још Јованка Мартић, Бранко и Винко Тркуља, Живко Опачић, Миле Вученовић, Жарко Милошевић и Ви, и да се ишло по списку да се гласало о томе ко ће од хрватских мештана бити стрељан, гласало се подизањем руке, да ли се то догодило?

Сведок Лазар Тинтор: Није. Ми смо тамо били, никаквог гласања није било, он је дошао, био је кратко и отишао.

Председник већа: Ко, када кажете он, ко то?

Сведок Лазар Тинтор: Жељко, овај Жарко Милошевић.

Председник већа: Добро, именом и презименом да би знали тачно, добро.

Сведок Лазар Тинтор: Жарко Милошевић.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми Ви сте, да ли сте Ви долазили у Месну заједницу?

Сведок Лазар Тинтор: Па када смо радили, на пример он већ придвече завршимо послове, једино тамо је био агрегат, и струја и телевизор и онда смо ми навраћали тако да мало одемо тамо и да видимо телевизор, онда је дневник био актуелан шта се дешава још на ратишту и тако, а углавном сви смо ми долазили тамо и то није да смо се ми задржавали пуно.

Председник већа: Само моменат молим Вас. Уђите колега Николићу.

Констатује се да адвокат Фолић Горан напушта главни претрес, а да на претрес приступа бранилац Лончар Драгана, адвокат Никола Николић.

Извињавам се, добро.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми још да ли је, рекли сте да сте били, да сте долазили тамо те вечери 26. децембра није било гласања.....

Сведок Лазар Тинтор: Није.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је икада у Месној заједници било да је Вама познато, гласања а да сте Ви присуствовали томе?

Сведок Лазар Тинтор: Није никад било. Никад.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми још само каква је била ситуација иначе у Сотину, да ли су долазиле неке избеглице?

Сведок Лазар Тинтор: Па испочетка су долазиле када је Вуковар пао долазили су ови људи из Вуковара, они из подрума Срби, онда већ пред Нову годину почели су да долазе из Западне Славоније људи, али онако по три четири, и већ то је почело кување оно они дођу Хрвати и каже иди ти у моју кућу, а дај мени твоју и тако је то било.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато да је било исељење хрватских мештана из Сотина?

Сведок Лазар Тинтор: Да, познато ми је.

Адв. Душан Игњатовић: Када је било?

Сведок Лазар Тинтор: Па то је било пред Нову годину.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Реците ми да ли сте, када сте чули о страдању хрватских грађана?

Сведок Лазар Тинтор: Па то је једно можда недељу дана тако већ почело се мало да су неки настрадали, али није се знало ко, е онда полако то се одмотавало.

Адв. Душан Игњатовић: Када кажете одмотавало....

Сведок Лазар Тинтор: Па добро, већ знаш није се знало ко је, онда дође неко из Хрватске како тако неко фали и тако то је ишло.

Адв. Душан Игњатовић: Веће ће ми дозволити или не питање да ли верујете да је Мирко Опачић на основу свега што знате о њему, да је учествовао, да је могао учествовати у тако нечему?

Сведок Лазар Тинтор: Ма нема шансе.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам лепо, немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Игњатовићу. Колега Мајкић? Немате. Тужиоче изволите. Када заврши тужилац онда ће остали браниоци.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли сте Ви у Месну заједницу долазили на састанке који су тамо одржавани?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Заменик тужиоца: Никада?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Заменик тужиоца: Да ли сте били 26. децембра на састанку?

Сведок Лазар Тинтор: Тамо састанак није ни био, него тамо то је било овако две просторије, и извана улазиш у прву, ту је Јованка седела и увек неко, ту је било једно две столице, а друга ту је телевизор био и била је и пећ, и онда увек је више било тамо код телевизора и пећи, тако и то када је Жаре није ни долазио, Жарко Милошевић није ни долазио тамо него ето то вече је био дошао.

Заменик тужиоца: Па шта сте Ви радили тамо?

Сведок Лазар Тинтор: Ја?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Лазар Тинтор: Па ми када завршимо послове, онда дођемо тамо да гледамо телевизор.

Заменик тужиоца: То су две просторије?

Сведок Лазар Тинтор: Ето то је овако врата отворена и то је била просторија.

Заменик тужиоца: Јесте Ви видели шта се дешавало у оној другој просторији, јесте улазили у ту другу просторију?

Сведок Лазар Тинтор: Па увек је неко ту пролазио и иде ван тако да то ништа није било нешто сада специјално.

Заменик тужиоца: Шта то значи није било ништа специјално?

Сведок Лазар Тинтор: Па ништа да нека тајна била и тако.

Заменик тужиоца: Ко је био ту присутан?

Сведок Лазар Тинтор: Колико се ја сећам када је дошао Мирко је отишао тамо и Јованка....

Заменик тужиоца: Ајде само овако, имате две просторије....

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Ви сте у једној просторији и не улазите у ту другу?

Сведок Лазар Тинтор: То је овако одмах да.

Заменик тужиоца: Је ли видите прегледно ко се тамо налази у тој другој просторији у коју не улазите?

Сведок Лазар Тинтор: Па како су....

Заменик тужиоца: Је ли видите или не видите? Видим, не видим.

Сведок Лазар Тинтор: У тој просторији....

Заменик тужиоца: У којој нисте, је ли видите ту у просторију у коју нисте Ви, у ону другу просторију ко се тамо налази?

Сведок Лазар Тинтор: Ја сам видео да је Жаре дошао и Јованка је била....

Заменик тужиоца: Је ли видите или не видите? Видим, не видим.

Сведок Лазар Тинтор: Па не видим.

Адв. Душан Игњатовић: Па одговорио је да види, сад не знамо....

Заменик тужиоца: Сад не знам шта је примедба, говори у глас.

Адв. Душан Игњатовић: Примедба је да је он одговорио...

Председник већа: Рекли сте врата су између те две просторије, је ли видите Ви ко седи у тој другој просторији у којој Ви нисте?

Сведок Лазар Тинтор: Па ја сам видио да је дошао Жарко.

Председник већа: Добро, видели сте да је дошао, ја питам када седите у овој просторији једној, да ли видите тамо људе у другој просторији?

Сведок Лазар Тинтор: Па сада ја се не сећам да ли сам ја то, није сад, не сећам се тога.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Је ли тамо неко седи, стоји, је ли тамо постоји неки сто?

Сведок Лазар Тинтор: Не, тамо је стол био где је Јованка седела и овако две столице и ништа више.

Заменик тужиоца: И ко је све тамо? Кога Ви видите тамо?

Сведок Лазар Тинтор: Па ја сам видео Жарета, Мирка и Јованку.

Заменик тужиоца: Њих троје?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: И шта се дешава?

Сведок Лазар Тинтор: Па они су тамо нешта о исељавању била је прича о исељавању.

Заменик тужиоца: Како то знате? Како знате да је била прича о исељавању, чујете?

Сведок Лазар Тинтор: Па чујем када ту, није то далеко било.

Заменик тужиоца: Ради телевизор, је ли чујете све?

Сведок Лазар Тинтор: Све се чује.

Заменик тужиоца: И шта причају они?

Сведок Лазар Тинтор: Па причају о исељавању.

Заменик тужиоца: Шта, кога исељавају?

Сведок Лазар Тинтор: Па он је Жаре је држао тај списак....

Заменик тужиоца: Кога исељавају?

Сведок Лазар Тинтор: Хрвате.

Заменик тужиоца: Зашто? Зашто их исељавају?

Сведок Лазар Тинтор: Па зато, била је прича да, већ почели су долазити ови људи из Вуковара, из Западне Славоније и онда боље да ти људи оду него да тамо остану.

Заменик тужиоца: Зашто?

Сведок Лазар Тинтор: Па таква је ситуација била.

Заменик тужиоца: Каква је била ситуација?

Сведок Лазар Тинтор: Па рат је био тамо.

Заменик тужиоца: Па боје се због безбедности њихове?

Сведок Лазар Тинтор: Тачно.

Заменик тужиоца: Па то ми кажите.

Сведок Лазар Тинтор: Тачно.

Заменик тужиоца: А ко се иселио од Хрвата? Сви Хрвати или неки остају неки не остају?

Сведок Лазар Тинтор: Па остали су неки.

Заменик тужиоца: Шта је критеријум?

Сведок Лазар Тинтор: То не знам.

Заменик тужиоца: Јесу постојале мешовите породице, чисте породице, је ли било приче око тога?

Сведок Лазар Тинтор: Па остајале су мешовите на пример муж је Хрват, жена Српкиња или обрнуто и тако углавном ти су остали, али ти су онда кукали што нису отишли.

Заменик тужиоца: Да ли они који су чисте хрватске породице, они одлазе?

Сведок Лазар Тинтор: А остало је и чистих.

Заменик тужиоца: Остало је и чистих?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Значи није критеријум да ли је чиста породица да ли је мешана?

Сведок Лазар Тинтор: Па не знам ја ко је какав критеријум, то ја нисам знао.

Заменик тужиоца: Знате шта је критеријум?

Сведок Лазар Тинтор: Знам шта је, али ја....

Заменик тужиоца: Знате шта је реч критеријум?

Сведок Лазар Тинтор: Да, али нисам ја....

Заменик тужиоца: Значи каква разлика се, да ли се прави нека разлика између Хрвата мешовитих породица или чистих породица, па је то основ за њихово исељење?

Сведок Лазар Тинтор: Не знам ја то.

Заменик тужиоца: Или није, или не знате?

Сведок Лазар Тинтор: То ја не знам, нисам ја сада.....

Заменик тужиоца: Добро. И шта се ту дешава, говори се исељење, је ли се прави списак или се каже ови се исељавају, ови се не исељавају?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Заменик тужиоца: Не. Колега бранилац је рекао, Вама предочио део исказа окривљеног сарадника Жарка Милошевића, који говори о овоме о чему и Ви причате, али само пре тога да Вас питам је ли се Ви сећате који је то био датум када сте Ви то били тада и када се водила та прича око тих спискова, знате ли који је то датум био, који је био месец?

Сведок Лазар Тинтор: Па знам да је био децембар.

Заменик тужиоца: Знате да је био децембар?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: А знате нешто ближе?

Сведок Лазар Тинтор: Е сад не знам баш који дан тачно, али....

Заменик тужиоца: Пре Нове године?

Сведок Лазар Тинтор: Пре Нове године јер таман избеглице су.....

Заменик тужиоца: Он нам каже, окривљени сарадник Жарко Милошевић, у свом исказу са претреса 06. фебруара ове године, каже „дошао сам на састанак, два списка“, сада је то мало скраћујем, један за исељење други за стрељање, Опачић чита имена Хрвата, ми гласамо, Јованка Мартић записује, узима списак правац Станица милиције и тако даље и тако даље?

Сведок Лазар Тинтор: То он лаже.

Заменик тужиоца: Добро. Добро. Јесте Ви све време били присутни том састанку или не?

Сведок Лазар Тинтор: Па.....

Заменик тужиоца: Када се то тамо дешава за шта Ви не кажете да је састанак него да је.....

Адв. Душан Игњатовић: Судија имам примедбу. Све време му прича да ли је био састанак, састанак је мало пре рекао да није било никаквог састанка, нема потребе да му поново понавља да је био састанак, човек се изјаснио да није било састанка.

Председник већа: Рекао је да је био све време присутан.

Заменик тужиоца: Колега ме није слушао, ја сам рекао, није ме пажљиво слушао, него његова главна активност је била да мене прекине, значи ја сам рекао да ли је био састанак или то што Ви називате састанком, међутим он није имао стрпљења да то саслуша, па ме је прекинуо, али нема везе ја сам овде записао тако да не можете ме деконцентрисати.

Председник већа: Молим вас без коментара браниоци остали.

Заменик тужиоца: Јесте Ви све време тамо, је ли Ви пратите све то док су они тамо?

Сведок Лазар Тинтор: Па пратим оно колико сам пратио.

Заменик тужиоца: Је ли Ви излазите пре него што они тамо остају, или излазе они пре Вас?

Сведок Лазар Тинтор: Жаре, Жарко је пре отишао.

Заменик тужиоца: А ови остали?

Сведок Лазар Тинтор: Они су остали.

Заменик тужиоца: Остали су?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Је ли Ви видите да излази Жарко?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Је ли носи нешто са собом?

Сведок Лазар Тинтор: Носи као тај списак шта ли је...

Заменик тужиоца: Списак?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: И шта се даље дешава?

Сведок Лазар Тинтор: Па ништа, ми смо остали још мало и отишли кућама.

Заменик тужиоца: Јесте Ви отишли пре ових, пре Опачића и ове Јованке или не?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Заменик тужиоца: Они су остали из Вас?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми да ли познајете Милана Вученовића?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Лазар Тинтор: Па мештанин.

Заменик тужиоца: Осим тога што је мештанин? Шта је он био тамо тада? Да ли је био војно ангажован?

Сведок Лазар Тинтор: Не, он није био, он је возио трактор и возио је кукурузе сваки дан у Товарник, у Шид.

Заменик тужиоца: Је ли био ангажован у Месној зајендици?

Сведок Лазар Тинтор: Па није он био ангажован, исто је он долазио ко и ја.

Заменик тужиоца: Исто ко и Ви?

Сведок Лазар Тинтор: Да. Он је навраћао.

Заменик тужиоца: Је ли био он члан савета Месне заједнице?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Заменик тужиоца: Не?

Сведок Лазар Тинтор: Није.

Заменик тужиоца: Је ли био на том састанку тада? Је ли био те прилике тамо на састанку или на томе што га Ви можда не зовете састанком него не знам ни ја?

Сведок Лазар Тинтор: Био је.

Заменик тужиоца: Био је?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Што га нисте поменули мало пре?

Сведок Лазар Тинтор: Када?

Заменик тужиоца: Мало пре када сте рекли ко је био, њега нисте спомињали?

Сведок Лазар Тинтор: Па шта ја знам сада, добро је ето.

Заменик тужиоца: Шта је добро? Је ли био тамо или није био? Је ли био у просторији у којој сте Ви били или је био у овој другој просторији?

Председник већа: Је ли се сећате?

Заменик тужиоца: Кажете био је, где је био?

Сведок Лазар Тинтор: Сад не знам, не сећам се.

Заменик тужиоца: У којој просторији, гледао телевизор ко Ви или је био тамо за столом?

Сведок Лазар Тинтор: Не сећам се, е то не сећам се, не можете када нас је било више тамо.

Заменик тужиоца: Па ја Вас питам је ли знате или не знате?

Сведок Лазар Тинтор: Не сећам се, не знам то.

Заменик тужиоца: Ја не тражим од Вас ништа да кажете осим оног чега се сећате.

Сведок Лазар Тинтор: Не знам.

Заменик тужиоца: Је ли био или није био? Рекли сте данас да је био, мало пре.

Сведок Лазар Тинтор: Па био је тамо у кући био је, а сада не знам да ли је био.....

Заменик тужиоца: У једној од тих просторија....

Сведок Лазар Тинтор: Био је, а сада не знам у којој је био.

Заменик тужиоца: Ништа ја не тражим од Вас, само ми кажите оно што знате. Да ли се сећате да ли је он тамо, кажете био је тамо неки сто, биле су тамо неке столице у тој другој просторији.

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Да ли је он седео за тим столом, био уз тај сто, на тим столицама, је ли био заједно са Јованком, са Опачићем, са Жарком Милошевићем? Да ли се тога сећате?

Сведок Лазар Тинтор: Милан Вученовић?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Заменик тужиоца: Видите он каже „био сам“ то је претрес 17.03.2015. године, „био сам у Месној заједници на састанку“ мада и он каже наишао да ли је то састанак то се не слаже, када су сачињавани спискови за исељење, састанак је водио Жарко, је ли, он је ту био, Јованка Марић, окривљени Опачић и тако даље, одлучују ко ће бити исељен, окруживали су кога ће да пошаљу на аутобус и тако даље и тако даље, он каже да је био тамо?

Сведок Лазар Тинтор: Па ако он каже да је био, онда је био. Па и ја кажем да је био, али не знам сада где је био, овде или тамо.

Заменик тужиоца: А реците ми да ли Ви из те просторије у којој се налазите, можете да нам кажете како се одлучивало о томе ко ће бити исељен, а ко не? Другим речима Вас питам да ли Ви видите оданде да се ту ради неко заокруживање, да ли ту неко чита, неко гласа? Да ли то можете да нам кажете?

Сведок Лазар Тинтор: Једино је било заокруживање, гласања није било.

Заменик тужиоца: Заокруживање?

Сведок Лазар Тинтор: Да. Нити је читања било.

Заменик тужиоца: То сте видели да је било заокруживања?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Како се заокруживало? Како се заокруживало?

Сведок Лазар Тинтор: Не разумем, како.

Заменик тужиоца: Ево сад ћу да Вас питам, али тиме ризикујем да ће неко рећи да постављам сугестивна питања, да ли свако има испред себе списак тих лица па се заокружује или постоји један списак па га неко од њих заокружује или како то иде?

Сведок Лазар Тинтор: Па има....

Заменик тужиоца: Значи имате две опције, више спискова, један списак?

Сведок Лазар Тинтор: Један.

Заменик тужиоца: Један, код кога се налази?

Сведок Лазар Тинтор: Код Жарка.

Заменик тужиоца: И ко заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Жарко.

Заменик тужиоца: Ви то све видите?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: Колико сте Ви далеко?

Сведок Лазар Тинтор: Па тако ко до овако до врата, јер како врата и то ту.

Заменик тужиоца: Где ко седи од њих? Како они седе? Је ли стоје или седе?

Сведок Лазар Тинтор: Било је две, три столице.

Заменик тужиоца: Колико је њих било?

Сведок Лазар Тинтор: Пе ето ако Миле каже онда било је четворо.

Заменик тужиоца: Је ли неко стоји?

Сведок Лазар Тинтор: Ја сам видео Јованка, Жарко и Мирко су седели, а ово не видим тамо.

Заменик тужиоца: А Вученовић?

Сведок Лазар Тинтор: Не знам када он није баш био у томе кругу.

Заменик тужиоца: Па где је он био?

Сведок Лазар Тинтор: Можда мало даље.

Заменик тужиоца: Је ли био још неко тако још мало даље осим.....

Сведок Лазар Тинтор: Е не знам, не знам.

Заменик тужиоца: Ви кажете заокружује се, овај заокружује ко?

Сведок Лазар Тинтор: Жарко.

Заменик тужиоца: А сад ми реците како то иде, је ли то неко чита, је ли се неко противи, је ли се, шта се ту дешава? Да ли се неко противи да се неко лице исели, да ли неко каже немојте њега исељавати?

Сведок Лазар Тинтор: То не знам.

Заменик тужиоца: То је лојалан или не знам, иселите га то, тај није овакав.....

Сведок Лазар Тинтор: То не знам.

Заменик тужиоца: Молим?

Сведок Лазар Тинтор: То не знам.

Заменик тужиоца: Јел они то једногласно донесу одлуку или се неко противи? Како то иде?

Сведок Лазар Тинтор: Не знам.

Заменик тужиоца: Је ли било неке приче око тога како ће доћи до тога? Како се то заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Не знам.

Заменик тужиоца: Не знате?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Заменик тужиоца: А ко је на том списку.

Председник већа: Молим Вас само мало гласније да би се снимило.

Заменик тужиоца: Ко је на том списку? Је ли сви Хрвати из села или како?

Сведок Лазар Тинтор: Тај списак је био, ту су били сви Срби и Хрвати, Срби, сви мештани.

Заменик тужиоца: Списак мештана?

Сведок Лазар Тинтор: Списак мештана да.

Заменик тужиоца: Добро, и шта се дешава, па не чита се ваљда списак свих мештана?

Сведок Лазар Тинтор: Па не знам ја нисам био тамо, шта ја знам.

Заменик тужиоца: Нисте били тамо.

Сведок Лазар Тинтор: Па....

Заменик тужиоца: Па је ли Ви видите да је нешто, нешто ми одговарате нешто не одговарате, нешто знате нешто не знате, је ли видите ви то, како знате да је то било тако, односно да није било тако?

Сведок Лазар Тинтор: Па ми смо седели у другој просторији.....

Заменик тужиоца: То сам чуо. Како се заокружује, шта се ту дешава? Је ли се читају имена? Помозите нам да знамо шта је било?

Адв.Никола Николић: Тужиоче пети пут питате исту ствар, нећете на тај начин ништа постићи. Ја немам никад примедбе на Ваша питања али ово је већ...

Председник већа: Немојте Николићу, молим Вас. Тинтор јел можете да одговорите, како се одвија тај процес. Рекли сте, Ви видите да Жаре заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: Како Ви то видите, кад Ви седите у другој просторији?

Сведок Лазар Тинтор: То су врата била....

Председник већа: Па добро, разумем, имају врата између две просторије.

Сведок Лазар Тинтор: Па видите, није то где смо ми сједили ко у кину.

Председник већа: Добро.

Сведок Лазар Тинтор: То се улазило, излазило и можда сам и ја прошо, ишо вани, тако, да није то сад било, сад ми у кину и гледамо шта они раде.

Председник већа: Добро, а сад кад кажете заокружује, јел он прочита име неког, јел неко нешто каже ту од тих људи који седе, у тој просторији где је он?

Сведок Лазар Тинтор: Не сећам се.

Председник већа: Па кажите сећате се, не.

Сведок Лазар Тинтор: Не сећам се, не сећам се.

Председник већа: Добро. Ајмо следеће питање тужиоче.

Заменик тужиоца: Немам питања више.

Председник већа: А како Ви знате да Жаре заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Видите, то је, он је дошо и узео је тај списак и код њега је био тај....

Председник већа: Добро, разумем, списак мештана.

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: И?

Сведок Лазар Тинтор: И он је то овако држао и оловку је држао.

Председник већа: Оловку је држао?

Сведок Лазар Тинтор: Да. Јер није то било сад да смо ми, ми смо тамо били, седели, гледали, причали, они су тамо, ти оно некад погледаш, не погледаш и тако то, није то сад било ми смо сви тамо, није то састанак био па да ми дижемо руке.

Председник већа: Добро, разумем, ви сте у другој просторији.

Сведок Лазар Тинтор: Па да.

Председник већа: А јел био Винко Тркуља у овој просторији где је био Жаре и Јованка?

Сведок Лазар Тинтор: И он је био овамо.

Председник већа: С Вама?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: А Бранко Тркуља?

Сведок Лазар Тинтор: И он је био.

Председник већа: Са вама?

Сведок Лазар Тинтор: Са нама.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених јел имате питања? Изволите.

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: Сада сте рекли у вези тог списка да је то био списак свих мештана и Срба и Хрвата и да је Милошевић дошао са тим списком?

Сведок Лазар Тинтор: Не, није он дошао.

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: Списак је био ту? У реду. Реците ми молим Вас откуд Ви знате ко је све био на том списку?

Сведок Лазар Тинтор: Па тај је списак направљен још кад смо ми дошли, није то..., то је списак...јер онда кад смо дошли то је требало се храна....

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: Добро, а ко је правио списак?

Сведок Лазар Тинтор: То је направљено још на почетку, још можда Миле Остојић кад је био председник месне заједнице.

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: И где је тај списак био?

Сведок Лазар Тинтор: Па он је тамо био код Јованке и то није била никаква тајна, то је стајало тако.

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: Стајало на столу и ко год дође могао је да га види?

Сведок Лазар Тинтор: Тачно.

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: И тако је Вама познато?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Пуномоћник оштећених адв.Марина Кљаић: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Још само једно питање ја па ће одбрана. Како Ви знате кога заокружује Жаре, да ли Хрвате да ли Србе, како знате? Ви кажете видео сам га заокружује. Како знате кога заокружује кад Ви седите у другој просторији?

Сведок Лазар Тинтор: Па нисам ја реко да ја знам кога он...нисам ја реко.

Председник већа: Него само да заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Па да он заокружива, кога...

Председник већа: А јел чита имена?

Сведок Лазар Тинтор: Не.

Председник већа: Не. одбрана. Бранилац Вукотић јел имате питања? Изволите. Нисте укључили...

Адв.Војислав Вукотић:Не, ово сам хтео да кажем овако незванично, из ових транскрипта, ови транскрипти које сам ја на ЦД нарезао, практично не садрже моја питања. Можда је две речи, па три тачке, или потпуно нека реченица која је неразумљива, изван сваког контекста, знате. Сад да ли је то нека грешка.

Председник већа: Верујте, транскрипте скидају онако како се чује. Значи молим Вас приближите се и гласније.

Адв.Војислав Вукотић: Па ја се приближим и нисам баш толико тих али...

Председник већа: Добро, ајмо питање. Добро.

Адв.Војислав Вукотић: Добро, хвала. Господине Тинтор, да ли Ви познајете овде оптуженог Драгана Митровића?

Сведок Лазар Тинтор: Не. Ја, први пут чујем за њега, сад први пут.

Адв.Војислав Вукотић: За њега, добро. Ви сте у истрази а и данас сте чини ми се то поновили, рекли да догађај у коме се помиње Стјепан Штер и Снежана Блажевић сте чули две, три године након тога, па Вас питам ако можете да кажете од кога сте то чули и да ли је у тој причи било и разговарало се и о томе ко је ту учествовао?

Сведок Лазар Тинтор: Ја то не знам ко је учествовао. А од кога сам чуо, исто то....

Адв.Војислав Вукотић: Хвала. Данас сте рекли да је било исељавања ових хрватских, цивила Хрватске националности, можете ли нам рећи да ли је и ко је у томе све учествовао? Рецимо од припадника станице милиције или територијалне одбране.

Сведок Лазар Тинтор: Па ја колико сам чуо, јер ја нисам ни био ту, милиција и територијална одбрана.

Адв.Војислав Вукотић: И територијална?

Председник већа: Да је учествовала и милиција и територијална одбрана?

Сведок Лазар Тинтор: Па ја сам чуо, сад не знам, нисам био и не знам.

Председник већа: Добро, а тако сте чули?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: Добро.

Адв.Војислав Вукотић: А поименично?

Сведок Лазар Тинтор: Па не знам то.

Адв.Војислав Вукотић: Не знате?

Сведок Лазар Тинтор: Јер нисам ни био тамо.

Адв.Војислав Вукотић: Осумњичени Жарко Милошевић је током истраге рекао да сте Ви били присутни у просторијама месне заједнице када су се правили спискови за привођење и исељавање тих цивила Хрватске националности. Јел то тачно или није тачно?

Сведок Лазар Тинтор: Ја сам био ту, али нисам био...

Председник већа: Сад је објаснио да су биле две просторије и где је он био, детаљно је причао.

Адв.Војислав Вукотић: Добро, хвала. А да ли сте Ви на било који начин учествовали у некој од тих радњи?

Сведок Лазар Тинтор: Не, јер ја сам се бавио пољопривредом и ја сам само навраћао тамо.

Адв.Војислав Вукотић: У ратним условима сте се бавили пољопривредом?

Сведок Лазар Тинтор: Да, да, била је пољопривреда до краја јануара.

Адв.Војислав Вукотић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Вукотићу. Бранилац Драгана Лончара, адвокат Никола Николић имате ли питања за сведока?

Адв.Никола Николић: Судија, само да ли познаје Лончара, сведок?

Сведок Лазар Тинтор: Познам.

Председник већа: Јел познате Лончара? Познајете, добро.

Адв.Никола Николић: Да ли зна, да ли је и где је био распоређен Драган Лончар у тим дешавањима у време тих...?

Сведок Лазар Тинтор: Е то не знам.

Адв.Никола Николић: Не знате. Хвала.

Председник већа: Добро, колега Радоје Алексић. Изволите колега.

Адв.Радоје Алексић: Сведок нам је рекао да није знао ко је био командант ЈНА на овој територији Сотина. Да ли је визуелно, физички знао неког од тих официра?

Сведок Лазар Тинтор: Ја кад сам ишао у Шид, онда сам ишао по ону...

Председник већа: Пропусницу јел?

Сведок Лазар Тинтор: Пропусницу и онда сам ишао код, он је био, тај што је писао официр Тодоровић. И друго не знам ништа.

Адв.Радоје Алексић: Добро. Рекли сте да сте се бавили пољопривредом. Да ли је војска помагала мештане Сотина у пословима снабдевања опскрбом потреба за функционисање места, да ли је давала камионе, друга возила за превоз кукуруза, дрвета и осталих ствари које су неопходне биле за живот грађана у том месту?

Сведок Лазар Тинтор: За кукуруз није, ал за дрва је.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је то било једном или више пута?

Сведок Лазар Тинтор: Е то сад не знам.

Адв.Радоје Алексић: Рекли сте да су ови спискови сачињени још раније. Да ли можете да нам определите који би то период био још раније, сачињавања тих спискова и код кога су се налазили?

Сведок Лазар Тинтор: Па кад смо ми ушли у село, онда је требало организовати да људи једу и да се попише, онда су у клаоници правили храну, тамо су куварице кувале и доносиле су тамо у два лонца и тамо колко је људи било морало се да се напише, вероватно колико људи има, колико порција да направе.

Председник већа: Водила се евиденција јел?

Сведок Лазар Тинтор: Па да. Ја сад не знам колико је било људи, али тако је то ишло.

Адв.Радоје Алексић: Немам више питања, захваљујем.

Председник већа: Хвала лепо колега Алексићу. Да видимо оптужени Драган Митровић јел имате питања за сведока? Добро. Оптужени Драган Лончар? Добро.

Оптужени Мирко Опачић? Добро. Оптужени Мирослав Милинковић? Добро. Јел има веће неко питање још? Само још једно питање. Ви кажете пролазите у те две спојене просторије, видите да Жарко заокружује нешто. Како Ви знате шта он то заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Па то је било приче...

Председник већа: Јел било приче због чега он то заокружује?

Сведок Лазар Тинтор: Па то је већ почела прича за исељавање људи.

Председник већа: А за исељавање, већ је прича...

Сведок Лазар Тинтор: Па да, већ је почела прича, већ ови људи су почели да долазе, ти су почели да долазе, и онда тако је то....

Председник већа: Добро. Има ли још питања за овог сведока? Реците.

Адв. Душан Игњатовић: Само да расчистимо. Да ли је осим те приче о исељавању било било какве приче о привођењу, саслушавању, било чему слично?

Сведок Лазар Тинтор: Не, не.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала.

Председник већа: Добро.

Сведок Лазар Тинтор: То нема везе.

Председник већа: Лазаре, имате ли Ви још нешто да додате евентуално што Вас нисмо питали?

Сведок Лазар Тинтор: Немам ништа.

Председник већа: Немате, то је све. Реците ми овако, Ви сте дошли из Елемира до Београда, јел тако?

Сведок Лазар Тинтор: Да, да. Зрењанин.

Председник већа: Како сте дошли?

Сведок Лазар Тинтор: Аутом.

Председник већа: Својим аутомобилом?

Сведок Лазар Тинтор: Да.

Председник већа: Овде ми је наша служба доставила да су трошкови 2.740,00 динара, односе се на трошкове бензина. Јел толико тражите?

Сведок Лазар Тинтор: Па колко дате.

Председник већа: Добро.

Питања се више сведоку не постављају, то је све што има да изјави.

Сведок тражи трошкове на име бензина обзиром да је дошао аутомобилом од Елемира до Београда и натраг у износу од 2,740,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови на име бензина од Елемира до Београда и натраг сведоку Лазару Тинтору у износу од 2.740,00 динара.

Сад кад изађете Служба обезбеђења ће Вас одвести код службенице која ће Вам исплатити ове трошкове. Хвала Вам лепо, личну карту сам Вам вратила. Јесте ли ставили? Добро. Можете ићи, то је све.

Сведок Лазар Тинтор: Довиђења.

Председник већа: Нека уђе сведок Винко Тркуља.

Испитивање сведока ТРКУЉА ВИНКА

Добар дан. Вашу личну карту. Ви сте Винко Тркуља јел?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Председник већа: Добро.

Пред судом се налази сведок Винко Тркуља, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 002126533, издату у ПУ у Новом Саду, дана 03.09.2010.године.

Винко Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок. Ви сте давали исказ пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 23.12.2013. године, па пре него што почнемо да разговарамо само да видимо Ваше личне податке, јесу ли исти као овде што сте давали на записнику, нема измена?

Сведок Винко Тркуља: Па нема.

Председник већа: Добро,

Сведок Винко Тркуља са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 23.12.2013.године, опоменут на дужност казивања истине, на последице давања лажног исказа. Нисте у сродству са оптуженима, у завади?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Председник већа:

Несродан, незавађен, опоменут да није дужан да одговора на питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дакле, бићете саслушани као сведок, дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година, и као сведок нисте дужни да одговарате на одређена питања која би Вас или Ваше блиске сроднике, изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сведоци полажу заклетву, па испред Вас се налази текст заклетве коју ћете на глас прочитати, молим Вас.

Сведок Винко Тркуља: Немам наочаре овде, не видим.

Председник већа: Дајте онда, ја ћу да Вам прочитам. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Јел прихватате?

Сведок Винко Тркуља: Прихватам.

Председник већа: Добро.

Сведок положио заклетву у смислу члана 96 тачка 3 ЗКП-а.

Да ли Ви остајете при овој изјави коју сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 23.12.2013.године, ради се о догађајима у селу Сотин, 1991.године, о три догађаја, једно када је дошло до убиства, неутврђеног дана октобра месеца '91.године Стјепана Штера и Снежане Блажевић, други догађај је неутврђеног дана новембра месеца 1991.године кад је убијен Марин Кушић и трећи догађај од 27.децембра 1991.године, када је дошло до убиства 13 лица Хрватске националности, цивилних лица Марке Филиповића, Кате Филиповић, Славице Цицварић, Крешимира Ђукића, Марка Кушића, Магдалене Кушић, Ивице Матијашевић, Андрије Рајса, Марка Рагуџа, Мирјане Рагуџ, Мирослава Рагуџа, Хенрика Силија и Жељка Војковића. Да ли остајете при ономе што сте говорили пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 23.12.2013.године?

Сведок Винко Тркуља: Остајем у 95%, али једна тачка, мало смо се мимоишли.

Председник већа: У вези које тачке?

Сведок Винко Тркуља: Не сећам се, али добро сад. Током...

Председник већа: Добро. Ја ћу Вас сад пустити да Вас пита бранилац Мирка Опачића, адвокат Душан Игњатовић, обзиром да сте Ви као сведок предложени од стране одбране овог оптуженог, а после тога ће Вас питати тужилац, пуномоћник оштећеног, веће, па онда браниоци других оптужених и оптужени. Изволите колега.

Адв. Душан Игњатовић: Добар дан господине Тркуља.

Сведок Винко Тркуља: Добар дан.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте у току '91.године, конкретно у току децембра '91.године боравили у Сотину?

Сведок Винко Тркуља: Да, делимично.

Адв. Душан Игњатовић: Делимично?

Сведок Винко Тркуља: Да, по данима, пошто сам ја радио у Вуковару као стаклорезац а долазио сам кући, кућа ми се налазила у Сотину и долазио сам код брата старијега.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Реците ми да ли Вам је познато да ли је у Сотину установљена, формирана територијална одбрана?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато ко је био на челу територијалне одбране?

Сведок Винко Тркуља: Па био је колико се ја сећам Жаре Милошевић.

Адв. Душан Игњатовић: Жарко Милошевић?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала Вам. Да ли је била успостављена, формирана полиција?

Сведок Винко Тркуља: Ја колико се сећам јесте.

Адв. Душан Игњатовић: Јел Вам познато ко је био на челу полиције?

Сведок Винко Тркуља: Мирко...

Адв. Душан Игњатовић: Ковачевић?

Сведок Винко Тркуља: Ковачевић, да.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми да ли Вам је познато да је у селу била јединица Југословенске народне армије?

Сведок Винко Тркуља: Јесте.

Адв. Душан Игњатовић: Јел Вам познато ко је био на челу?

Сведок Винко Тркуља: Милинковић.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је у селу била формирана месна заједница?

Сведок Винко Тркуља: Јесте.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато ко је био на челу месне заједнице?

Сведок Винко Тркуља: Па био је једно време Миле Остојић, па Мирко Опачић, затим је био Вученовић колико се ја сећам.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли Вам је познато чиме се бавила месна заједница у селу?

Сведок Винко Тркуља: Па месна заједница се бавила с тим што је оно морало...требало је обезбедити струју, живот људи, да то нормализује колико толико у селу, да се поведе рачуна о здравству.

Адв. Душан Игњатовић: Као што Вам је судија рекла колегеница Мајкић и ја бранимо Мирка Опачића. Да ли познајете Мирка Опачића?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Колико дуго га познајете?

Сведок Винко Тркуља: Од '60.године.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми како се Мирко Опачић понашао у току сукоба, да ли је малтретирао Хрвате, да ли им је нешто отимао, тукао, да ли Вам је то познато?

Сведок Винко Тркуља: Не, нити је малтретирао, нити је отимао.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли познајете Жарка Милошевића?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Адв. Душан Игњатовић: У истрази сте заменику тужиоца рекли да је Ваш брат Бранко био у сукобу са Милошевићем и да Вам је Бранко рекао да није хтео да буде у друштву Жарка Милошевића и његових пробисвета јер није хтео да учествује у њиховом лоповлуку и које каквим глупостима које су радили по селу. Ко је био у тој екипи Жарка Милошевића?

Сведок Винко Тркуља: Па колико се ја сећам био је неки Цволе, по надимку, он је из Вршадина, доселио се у Сотин и био је Павић, био је из...он је сад у Аустралији, па шта ја знам, колико сам ја...било је још...

Адв. Душан Игњатовић: Да ли су били Јокић и Васиљевић?

Сведок Винко Тркуља: Да, да, Јокић и Васиљевић да. Јокић је умро.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је Мирко Опачић био у том друштву, у тој екипи?

Сведок Винко Тркуља: Не, не, није.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте икада чули да је Мирко Опачић изјавио да треба побити све Хрвате осим Иве Каубоја?

Сведок Винко Тркуља: Ма глупости, какви, није, нисам чуо, нити то њему може паст на памет.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми да ли сте долазили у месну заједницу у Сотину?

Сведок Винко Тркуља: Јесам, да. То је била кућа приватна па смо се ми ту окупљали, а ту је била и као месна заједница.

Адв. Душан Игњатовић: Окривљени сарадник Жарко Милошевић је испричао овде да је у месној заједници 26. децембра '91. године, увече одржан састанак коме је председавао Мирко Опачић а на коме су учествовали Јованка Мартић, Бранко Тркуља, Живко Опачић, Миле Вученовић, Жарко Милошевић, Лазо Тинтор и Ви, и да се тада ишло по списку да се гласало подизањем руке ко ће од Хрватских мештана бити стрељан. Да ли је то тачно?

Сведок Винко Тркуља: Није, и као прво није био никакав ни састанак, није истина, нити је био састанак, то је то.

Адв. Душан Игњатовић: Јесте ли Ви били присутни кад је Милошевић дошао то вече?

Сведок Винко Тркуља: Милошевић је те вечери био и отишао, а иначе раније није ни долазио, сад у којој је он кући био и шта је радио ја немам појма, али те вечери је био и отишао. Нити је он рекао ни једне једине речи, ништа, ни мом покојном брату, ни мени, ни оним осталим људима који су тамо били. Уопште, једноставно је отишао.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је икада у месној заједници а да је Вама познато мимо те вечери икада било састанака на којима се гласало о привођењу, затварању, стрељању мештана Хрватске националности?

Сведок Винко Тркуља: Ма какви, не.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала немам више питања.

Председник већа: Добро. Колегенице Мајкић? Немате. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Када је то вече било о коме Ви мало пре причате, одговарајући на питање браниоца Опачића?

Сведок Винко Тркуља: Ја мислим да је то било 25. или 26., давно је то било, ја сам тада донио мом брату храну из Вуковара, месо и кобасице.

Заменик тужиоца: Који месец?

Сведок Винко Тркуља: 12 месец, то је било. То што Ви наводите то је, тада сам ја био, а иначе ја ту нисам свакодневно долазио, ја сам био мајстор, стаклорезац који је радио у Вуковару и повремено у Сотину чије су куће биле оштећене од стакла, ја сам стаклорезац.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви били тада члан савета месне заједнице, или у месној заједници?

Сведок Винко Тркуља: Не, не.

Заменик тужиоца: Не?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Заменик тужиоца: Да ли знате ко је тачно био у месној заједници, савету месне заједнице од тих људи из Сотина? Да ли знате?

Сведок Винко Тркуља: Шта ја...не могу Вам ништа рећи, мало сам се ја...знам да једно, ко, ја немам појма јер нисам се ту задржавао, знате.

Заменик тужиоца: Ја Вас само питам знате не знате, ништа више. Реците ми, опишите ми како је изгледала та кућа, унутрашњост те куће где се то дешава кад кажем унутрашњост да ли је то једна просторија, две просторије, три просторије, или је то све једна просторија. Како то изгледа?

Сведок Винко Тркуља: Па ја колико се сећам, то је била једна просторија, овамо где смо ми играли карте и где смо се шалили и причали догађаје ово, оно и тако, мислим свакодневне приче, где су ти породице и тако те ствари. А овамо је била као једна спаваона у коју су људи долазили већ из Западне Славоније где се то и спавало, доле на поду.

Заменик тужиоца: Јел можемо да кажемо да је то, та унутрашњост се састојала из две просторије?

Сведок Винко Тркуља: Па било је ту више просторија, то је велико. Само колико се ја сећам...

Заменик тужиоца: Ту је било више просторија у тој кући?

Сведок Винко Тркуља: За те две и неки ходник, али то је...извините не знам, немојте ме...

Заменик тужиоца: Добро, али ипак Ви сте тамо били, да нам помогнете колико се сећате.

Сведок Винко Тркуља: Да.

Заменик тужиоца: Значи ту где се играју карте?

Сведок Винко Тркуља: То је било за столом, ту је један био кауч и тако даље.

Заменик тужиоца: Јел то иста та просторија где се и месна заједница састаје, састанак врши или већ...?

Сведок Винко Тркуља: То је ту било.

Заменик тужиоца: Све ту у једној?

Сведок Винко Тркуља: Па то је ту, ту било некад, покојна Јованка, она је тамо писала и тако, ко долази и тако даље, то.

Заменик тужиоца: Значи то је једна просторија?

Сведок Винко Тркуља: Да, била је да.

Заменик тужиоца: Једна просторија?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Заменик тужиоца: Добро. Овај сведок што је био пре Вас саслушан каже да су то две просторије, да је једна просторија у којој су су се играле карте и гледала телевизија, или шта знам ја шта, телевизор...а ова је друга просторија одвојена где се налазио један сто и неколико столица и где су седели ти људи и тако да је то било.

Сведок Винко Тркуља: Да, рекао сам да је била једна просторија где смо ми спавали, а овамо где су долазили, где је сто и столице, где смо играли карте, а дал је била, у оној другој просторији дал је било сто и столице то ја сад нисам водио рачуна, ја сам водио рачуна о мом брату и тако даље.

Заменик тужиоца: Добро. То вече кад сте били, ко је био ту још присутан? Кажете сад дошао је Жаре, ништа није причао, отишо, ко је ту још био присутан? Да ли је ту било ишта о чему је говорено те прилике, ко је ту био присутан, био је Жаре и отишао. Јел била ту Јованка?

Сведок Винко Тркуља: Била, ја мислим да је била ту.

Заменик тужиоца: Шта је радила, где је била?

Сведок Винко Тркуља: Она је једноставно ту блејила, не знам није она никакав записник, она није водила записник....

Заменик тужиоца: Јел седела... кажите.

Сведок Винко Тркуља: Кажите Ви.

Заменик тужиоца: Прекинуо сам Вас. Јел седела за столом Јованка Мартић те прилике? Да ли се сећаш?

Сведок Винко Тркуља: Она је исто шетала, није то...

Заменик тужиоца: Јел био Лазар....

Председник већа: Тинтор.

Заменик тужиоца: Тинтор, да ли се сећате?

Сведок Винко Тркуља: Колико се сећам, сад је то пуно, ја мислим да је, али да ли је био у пет сати, да ли је био у шест...

Заменик тужиоца: Те прилике кад сте Ви били, тада кад сте Ви били?

Сведок Винко Тркуља: Господине ја сам дошо из Вуковара камионом...

Заменик тужиоца: Ако се сећате господине, само ми то реците, сећам се, не сећам се, ја не тражим ништа од Вас.

Сведок Винко Тркуља: Сећам се.

Заменик тужиоца: Јел био или није био?

Сведок Винко Тркуља: Био је, само Вам не могу рећи у које је време био, да ли је пет, да ли је осам, једанаест, дванаест.

Заменик тужиоца: Ја Вас не питам време, него кад сте Ви били, кад сте Ви били присутни да ли је он био тада? Ви кажете јесте, јел тако?

Сведок Винко Тркуља: Јесам рекао?

Заменик тужиоца: Јел тако?

Сведок Винко Тркуља: Јесам рекао да је био, само не могу да се сетим који је сат био.

Заменик тужиоца: Добро. Јел био Жарко Милошевић?

Сведок Винко Тркуља: Био и отишао.

Заменик тужиоца: Колико се задржао?

Сведок Винко Тркуља: Не могу Вам сад...можда је био пола сата, можда сат времена. Можда је био...за мене није био нека особа који је значио.

Заменик тужиоца: Да ли је био Мирко Опачић?

Сведок Винко Тркуља: Мирко је био.

Заменик тужиоца: Да ли је био Миле Вученовић?

Сведок Винко Тркуља: Мислим да је, али сад у које време немојте ме држати...то је било зимско време, било зимско време, сад да ли је било четири, пет, шест или осам сати, то...

Заменик тужиоца: Јесу ли они били груписани, јесу ли они били заједно?

Сведок Винко Тркуља: Нису.

Заменик тужиоца: Не?

Сведок Винко Тркуља: Ма не, то се живело слободно, није ту неке напетости.

Заменик тужиоца: Да ли они о нечему тада разговарају, причају, да ли се Ви тога сећате?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Заменик тужиоца: Ви кажете да то није ни био састанак?

Сведок Винко Тркуља: Ма какав састанак човече, па ваљда би ја нешто чуо, ваљда би мој покојни брат нешто чуо, барем нешто би ми рекао.

Заменик тужиоца: Јел био Ваш покојни брат тамо тада?

Сведок Винко Тркуља: Јесте, био је, код њега сам и дошао тамо.

Заменик тужиоца: Добро. А реците ми да ли сте Ви тада приметили да ли они имају неко писмено пред собом, неке папире, неке спискове нешто?

Сведок Винко Тркуља: Не папире. Господине био је један папир формата А4, ту се водила евиденција колико има људи у селу, то је Цивилна заштита, то је Месна заједница о томе водила, колико има људи, и мене су писали да сам ја дошао ту, и да сте Ви били тамо и Ви би били уписани.

Заменик тужиоца: Јесу то сви становници места Сотин?

Сведок Винко Тркуља: Нису.

Заменик тужиоца: Списак?

Сведок Винко Тркуља: Не, људи су долазили, побегли су из Вуковара па су овде имали породицу у селу па су долазили, дошли у село.

Председник већа: И били евидентирани у том списку?

Сведок Винко Тркуља: Наравно, да.

Председник већа: Значи ко је ту у селу тренутно?

Сведок Винко Тркуља: Мора се евидентирати и број и колико, ја мислим да је две три краве било, извините на томе, али ето тако је.....

Председник већа: Добро.

Сведок Винко Тркуља: Евидентирало се јер долазили су људи из Западне Славоније са породицама. То су они водили рачуна и о томе и о струји, агрегат је био тамо и тако даље.

Заменик тужиоца: Је ли било исељавања из села Сотина хрватског становништва?

Сведок Винко Тркуља: Прво су они мене иселили, а како друго ја сам тек четврти дан сазнао да за то зло од овога Цволета, дошао је код мене кући, код моје маме кући и ја сам се тамо затекао, почео је причати, престани не причај, нећу да чујем ни једне једине речи, попио је једно пола литре да ли је била ракија, коњак, али је био је добро надуван, дошао је и нисам му дао да прича, е о томе тада сам ја сазнао да је нешто било неко....

Председник већа: О страдању ових лица је ли?

Сведок Винко Тркуља: Да, да. Исељавању.

Председник већа: Исељавању?

Сведок Винко Тркуља: Исељавању, а о страдању сам прочитао на Интернету и тим је ли.... и дан данас не знам ни ко је ни шта је.

Заменик тужиоца: Колега бранилац је рекао Вама мало пре, Ви сте се изјаснили да покушам само да идем сегмент по сегмент, значи Ви кажете састанка није било, окривљени сарадник говори о томе да је тада, да је био састанак и да су била два списка, један за исељење, други за стрељање?

Сведок Винко Тркуља: Ма не, какви, какви, не, не, не.

Заменик тужиоца: Добро, ја Вас питам. Послушајте ме сада даље, па ми реците јесте, није.

Сведок Винко Тркуља: Није.

Заменик тужиоца: Он каже нама даље овако, то је претрес 06. фебруар 2015. године, Опачић чита имена Хрвата?

Сведок Винко Тркуља: Ма какви, дакле могао је ко год хоће читати.

Заменик тужиоца: Добро, добро.

Сведок Винко Тркуља: А не Опачић, шта је он.

Заменик тужиоца: Ми гласамо.

Сведок Винко Тркуља: Који ми?

Заменик тужиоца: Они тамо значи који су били, он каже већ, прочитао Вам је овај колега, значи „ми гласамо“, он каже за себе и за још неке, „а Јованка Мартић записује“?

Сведок Винко Тркуља: Није истина.

Заменик тужиоца: Нетачно је ли. Он каже узимам списак, идем у Станицу милиције да се ти људи приведу и тако даље и тако даље. Добро. Милан Вученовић, познајете ли Ви њега?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Заменик тужиоца: Претрес 17.03.2015. године каже „био сам тада у Месној заједници“, да ли је то састанак или нешто, да ли је то састанак или није састанак он је оставио дилему, „када су сачињавани спискови за иселење“ значи он каже да су тада прављени спискови за иселење?

Сведок Винко Тркуља: Ако он то каже да је он тај списак правио, ако он каже, е онда нека му буде тако, а ја не знам ни за какав списак за иселевање ни, Вученовић је био, да ли у које време, немојте ме за реч.

Заменик тужиоца: Слушајте ме шта он каже.

Сведок Винко Тркуља: Да, наравно.

Заменик тужиоца: Сачињавани су спискови за иселење, он каже, не каже сачињавао сам, него сачињавани су спискови за иселење, је ли Ви знате нешто о томе или не?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Заменик тужиоца: Добро. Каже овако, али он каже не и за ликвидацију, значи само за иселење, не и за ликвидацију?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Заменик тужиоца: Добро. Каже састанак је водио Жарко Милошевић, Ви кажете састанка није ни било?

Сведок Винко Тркуља: Не, нити је био.....

Заменик тужиоца: Слушајте ме сада шта он каже даље, Жарко Милошевић, Јованка Мартић и окривљени Опачић, то је страна 39 транскрипта, одлучују ко ће бити иселењен?

Сведок Винко Тркуља: Лаж.

Заменик тужиоца: Лаж....

Сведок Винко Тркуља: Познавајући Мирка, познавајући Жарета и покојну Јованку.

Заменик тужиоца: Слушајте даље, значи одлучују ко ће бити иселењен, њих троје, „окруживали су кога ће да пошаљу на аутобус“, то је баш цитат, значи они су заокруживали кога ће да пошаљу на аутобус? Нетачно?

Сведок Винко Тркуља: Нетачно.

Заменик тужиоца: Добро. Сутрадан ујутру су дошли аутобуси, је ли знате нешто о томе?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Заменик тужиоца: Не знате ништа. Добро. Суд пита, суд пита на том претресу да ли се сви саглашавају да се одређено лице исели, је ли се неко противи, то пита судија, а он каже „нико се није противио“?

Сведок Винко Тркуља: За?

Заменик тужиоца: Исељење тих људи, на том састанку?

Сведок Винко Тркуља: Немам појма за исељење, немам појма.

Заменик тужиоца: Добро, мој је посао тужиоца ја морам да питам свидело се то неком или не.

Сведок Винко Тркуља: Да, да.

Заменик тужиоца: Слушајте ме даље, расправљало се само око мешовитих породица, они други су окружени одређени да се иселе?

Сведок Винко Тркуља: Не знам о томе ништа.

Заменик тужиоца: Не знате. Уреду. Каже даље, мислим да је Жаре читао списак, Јованка је водила и правила списак, значи већ је одговор све не. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић? Нема. Браниоци, бранилац првооптуженог, колега Вукотићу изволите.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала, адвокат Вукотић. Господине Тркуља, ја имам да Вам поставим само два кратка питања, прво би било да ли сте пре ових догађања познавали овде оптуженог Драгана Митровића?

Сведок Винко Тркуља: Кога?

Адв. Војислав Вукотић: Драгана Митровића?

Сведок Винко Тркуља: Митровића, не.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. А ништа пошто га нисте познавали, то би питање било без икакве сврхе.

Председник већа: Добро. То је све?

Адв. Војислав Вукотић: Хвала вам.

Председник већа: Бранилац оптуженог Драгана Лончара, адвокат Никола Николић?

Адв. Никола Николић: Да ли познајете Драгана Лончара?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Председник већа: Микрофон, микрофон, молим Вас.

Адв. Никола Николић: Значи моје питање да ли познајете Лончара?

Сведок Винко Тркуља: Да, он је био као дете, шта је имао 16 година, 16 година када је био то већ 1991. балавац, да извинете на таквом....

Адв. Никола Николић: Хвала, да ли знате да ли је он игде био ангажован у ТО и ли у полицији?

Сведок Винко Тркуља: То не знам.

Адв. Никола Николић: Не знате. На једном претресу сведок сарадник, односно окривљени сарадник, извињавам се, Милошевић каже, ја ћу Вас директно питати да ли је то истина или је то лаж, каже овако Жарко Милошевић нам је овде испричао да је у МЗ дана, Месној заједници, дана 26. децембра 1991. увече одржан састанак којим је председавао Мирко Опачић, а на коме су учествовали још и Јованка Мартић, Бранко Тркуља, Живко Опачић, Миле Вученовић, Жарко Милошевић, Лазо Тинтор и Ви, па се ишло по списку и да се гласало о томе ко ће од хрватских мештана бити стрељан, је ли ово лаж или је ово истина?

Сведок Винко Тркуља: Лаж. Сада ћу вам нешто испричати укратко. Мој покојни Бранко није био у Месној заједници, члан Месне заједнице, ни ја ни он, а ко је сада, ко тај Мирко Опачић, шта тај... то је лаж.

Председник већа: Значи то није истина што је сада предочио бранилац?

Сведок Винко Тркуља: Није истина.

Председник већа: Добро.

Сведок Винко Тркуља: Није истина.

Председник већа: Радоје Алексић колега имате Ви питања?

Адв. Радоје Алексић: Како да не.

Председник већа: Реците. Укључите само молим Вас микрофон. Николићу искључите, а Ви укључите.

Адв. Радоје Алексић: Адвокат Алексић Радоје, бранилац Мирослава Милинковића. У месту је постојао Несторовић Радомир, који је приликом саслушања изјавио да је наредбом да се изравња неки пут који су тенкови и друга возила тамо негде у околини Сотина уништили, односно разровали, да је ту наредбу Радомиру Несторовићу дао Ваш брат Бранко Тркуља, да ли Ви имате било какво сазнање о томе или немате?

Сведок Винко Тркуља: Не.

Адв. Радоје Алексић: Ништа, добро. Да ли Вам је познато рекли сте да познајете Мирослава Милинковића?

Сведок Винко Тркуља: Да, капетан или мајор, тако, капетан је ваљда, тако био да.

Адв. Радоје Алексић: Приликом саслушања 23.12.2013. сте рекли да је он штитио и Србе и Хрвате?

Сведок Винко Тркуља: Јесте.

Адв. Радоје Алексић: Да ли је он помагао и једним и другима?

Сведок Винко Тркуља: И једнима и другима је помагао.

Адв. Радоје Алексић: Да ли, рекли сте да сте 25. или 26. децембра да сте тада били у Сотину.....

Сведок Винко Тркуља: Дошао из Вуковара, да.

Адв. Радоје Алексић: Јесте, и да ли сте тада видели Мирослава Милинковића да ли је био ту или је био одсутан?

Сведок Винко Тркуља: Не, нисам га видео.

Адв. Радоје Алексић: Ништа друго. Захваљујем.

Председник већа: Хвала.

Заменик тужиоца: Извињавам се, само једно питање.

Председник већа: Реците.

Заменик тужиоца: Колега Алексић је рекао сада мало пре питајући сведока да ли је позивајући се на његов исказ, на исказ Радомира Несторовића, да је Тркуља наредио, Тркуља није овде то рекао, није рекао Несторовић то, он је рекао Тркуља ме замолио да се....

Председник већа: Добро. Није добро цитирао.

Адв. Радоје Алексић: Судија извињавам се, приликом формулације реченице, ја би вас замолио....

Заменик тужиоца: Дакле замолио и тако даље, значи није Тркуља био у могућности да нареди.

Председник већа: Да нареди, него је замолио.

Сведок Винко Тркуља: Не, није чак ни то.

Председник већа: Добро, тако је само интерпретирао. Уреду. Је ли имате још неко питање? Реците. Само се представите због транскрипта и укључите.

Адв. Никола Николић: Ви сте посредно рекли да је ту, овде окривљени сарадник Милошевић имао неку буквално банду за пљачкање, харање и тако хрватске имовине, да Вам је то рекао Ваш чини ми се покојни брат, да ли сте Ви имали нека непосредна сазнања будући да сте долазили у Сотин као стаклорезац је ли из Вуковара, ако сам ја то све добро схватио, да ли се знало у том Сотину шта то ради Жарко, да ли пљачка, кога пљачка, чија кола вози, кога силује и тако даље и тако даље?

Сведок Винко Тркуља: Па видео сам да неку „Шкоду“ возио, сад не знам чија је, не могу ја сада је ли, а као неки човек није, а ко се то дружио са њиме, ми смо се дружили људи фамилијарни, породични, који су водили рачуна о породицама, а не о пљачки.... знате. Ја видим да су они пили и пило и ракију и вино и веселили се, док смо и други богами гледал из ћошка како ћемо ми сачувати који динар и да се прехранимо.

Председник већа: Добро, то када кажете пили и веселили се, мислите на Жарка Милошевића, на Цволета и ове које сте навели?

Сведок Винко Тркуља: На Жарка и његово друштво. Да.

Председник већа: Добро. А шта знате јесу пљачкали нешто или не?

Сведок Винко Тркуља: Па ја нисам видео, али се то осетило према њима како се они понашају.

Председник већа: Добро. Митровићу имате питања за сведока? Немате. Лончар имате Ви питања за сведока? Добро. Опачић? Добро. Мирослав Милинковић? Немате. Добро. Је ли то све што имате да изјавите Тркуља? Добро.

То је све што сведок има да изјави. Питања му се више не постављају.

Ви сте дошли из Бегеча до Београда, је ли тако?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Председник већа: Како сте то дошли, својим колима?

Сведок Винко Тркуља: Са колима, да.

Председник већа: Овде ми је ова служба за сведоке, за помоћ сведоцима рекла да је то укупно трошкови бензина од Бегеча до Београда и назад 2.550,00 динара.

Сведок Винко Тркуља: Јесте.

Председник већа: Толико тражите је ли?

Сведок Винко Тркуља: Да.

Председник већа:

Сведок тражи трошкове путне на име бензина 2.070,00 динара од Бегеча до Београда и путарина у износу од 480,00 динара јер је дошао својим колима, а што укупно износи 2.550,00 динара,

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се путни трошкови сведоку Винку Тркуљи у износу од 2.550,00 динара на име трошкова бензина и путарине од Бегеча до Београда и натраг.

Сада када изађете има службеник која ће Вам исплатити ове трошкове. То је све, можете ићи. Хвала лепо.

Испитивање сведока ПЕЉХА ЗЛАТКА

Нека ми уђе сведок Златко Пељха, пошто ме овај сведок молио да га саслушам због путовања, треба човек возом да се врати не знам од куда. Златко Пељха, то је предлог колеге Вукотића да се он саслуша. Дobar дан.

Сведок Златко Пељха: Дobar дан, добар дан свима колико вас има.

Председник већа: Само укључите. Ви сте Златко Пељха је ли?

Сведок Златко Пељха: Јесте, још увек.

Пред судом се налази сведок Златко Пељха, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту рег. број 003827595, издату у Полицијској станици у Шиду 03.07.2012. године.

Ево лична карта. Пељха Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година и дужна сам да Вас упозорим да као сведок нисте дужни да одговарате на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложили себе или своје блиске сроднике који су наведени у члану 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прије него што пређемо на разговор само ми реците Ви сте овде давали личне податке на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине 12. марта 2013. године, јесу Вам исти лични подаци?

Сведок Златко Пељха: Исти.

Председник већа: Добро.

Сведок Златко Пељха, са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 12.03.2013. године, опоменут, упозорен.

И сведоци полажу заклетву, испред Вас се налази текст заклетве па прочитајте наглас молим Вас.

Сведок Златко Пељха: Може одмах.

Председник већа: Може, може.

Сведок Златко Пељха: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Ради се о догађајима у Сотину 1991.године, о три догађаја, један је неутврђеног дана октобра месеца 1991. године када су страдали смртно Стјепан Штер и Снежана Блажевић, један је из новембра месеца, неутврђеног дана новембра месеца 1991. године када је страдао поштар Марин Кушић и догађај од 27. децембра 1991. године када је убијено 13 лица, цивилних лица хрватске националности и то Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић. Да ли Ви остајете при свом исказу који сте дали на овом записнику од 12.03.2013. године пред Тужилаштвом за ратне злочине?

Сведок Златко Пељха: Тачно.

Председник већа: Остајете.

Сведок Златко Пељха: Остајем.

Председник већа: Добро. Пошто сте Ви били предлог одбране оптуженога Драгана Митровића, адвокат Војислав Вукотић Вас је предложио, па ће он прво да Вас пита, а после тужилац па онда редом. Изволите колега Вукотићу.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала. Господине Пељха ја ћу Вам поставити неколико питања па Вас молим да на њих и одговорите. Прво ме занима када сте распоређени и дошли у Сотин?

Сведок Златко Пељха: Дошао сам у Сотин негде око 08. новембра или 10. новембра, тако негде било је у 11-том месецу углавном. 08. или 10. новембра не сећам се, то 25 година има не сећам се тачно, али ту сам у новембру негде 08. или 10. новембра сам ја дошао.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. У вези тога ме интересује ко Вас је распоредио и упутио у Сотин и одакле Ви заправо долазите у Сотин?

Сведок Златко Пељха: Ја сам дошао из Вуковара, сада ко је мене распоредио онда да идем у Сотин јер се оснивало одељење милиције се оснивало, каже основано је идеш тамо, сада ко ме је има 25 година, из Вуковара сам био јер сам, Вуковар је још био у рату, да, да не би знао име и презиме тачно.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, а јесте ли имали некакав документ у том смислу или не, о том распоређивању?

Сведок Златко Пељха: Имао сам неки папир да се само јавим у Сотин, а не знам ни коме ни шта, ја знам да је било њих све....

Адв. Војислав Вукотић: Хвала, хвала. Овај, сада ме интересује да ли Ви, да ли сте Ви одраније пре Вашег доласка у Сотин познавали овде окривљеног Драгана Митровића?

Сведок Златко Пељха: Не.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. А да ли сте га касније упознали и можете нам нешто више рећи о томе када је то било?

Сведок Златко Пељха: Па то је било исто у 11-том месецу, они су после мене када сам ја дошао, они су, он и један колега су дошли пар дана после мене, после мене тамо.

Адв. Војислав Вукотић: А Ви сте како сте рекли ако сам добро разумео дошли негде 08, 09.

Сведок Златко Пељха: 08, 09, 10. не знам ни ја сада тачно.

Адв. Војислав Вукотић: Значи 11. ког месеца?

Сведок Златко Пељха: 11. месеца, 11. месеца, да новембра кажем ја.

Адв. Војислав Вукотић: То да прецизирамо.

Сведок Златко Пељха: Да, да.

Адв. Војислав Вукотић: Е сада у вези страдања ових 13 цивила хрватске националности, питао бих Вас претходно да ли сте, Ви сте били у полицијској станици је ли тако?

Сведок Златко Пељха: Да.

Адв. Војислав Вукотић: Јесте ли ту, наравно службено сте боравили, јесте ли ту и спавали у тој станици?

Сведок Златко Пељха: Јесам. Некад јесам, никад нисам.

Адв. Војислав Вукотић: А добро, можете ли да се сетите тог јутра, кажем када се све ово дешавало, овај када сте дошли у станицу милиције да ли се сећате кога сте све тамо затекли?

Сведок Златко Пељха: Па мештани који су били, из места који су били у тој станици у тој кући где сам и ја био, јер увек или сам био на пункту на излазу села или нешто, пар сати али док сам ја био прекодана ја сам био на изласку из села, на изласку из села био сам на пункту, и био сам онда дали су ме да дежурам као у овоме, ја док сам ја био нисам од цивила видео никога, ја што се мене тиче.

Адв. Војислав Вукотић: Не мислим од цивила него мислим од ових Ваших колега полицајаца да тако кажем?

Сведок Златко Пељха: Па то су били све домаћи, имали су свако своју кућу, домаћи, већином су били, једино што је у станици не знам ни ја ко је спавао, спавао је тај исти Драган и он је био у станици је спавао.

Адв. Војислав Вукотић: Е то, да Вас питам то сам хтео да Вас питам да ли сте тог јутра када сте ту дошли у станицу милиције, затекли Драгана Митровића у полицијској станици?

Сведок Златко Пељха: Не знам, не сећам се.

Адв. Војислав Вукотић: Не можете се сетити?

Сведок Златко Пељха: Не могу да се сетим, колико сам ја видео немам појма.

Адв. Војислав Вукотић: Да ли је Вама познато нешто око прикупљања тих цивила хрватске националности и њиховог депортовања у Шид?

Сведок Златко Пељха: Не, е то је друго већ питање, већ другачије питате, ових што сте питали ових цивила што су били тамо јел на то мислите, ово што је депортовање то знам.

Адв. Војислав Вукотић: Не, не питам Вас за цивиле који су страдали него за цивиле који су.....

Сведок Златко Пељха: Е ја мислим за ове који су страдали.....

Адв. Војислав Вукотић: Депортовани, а....

Сведок Златко Пељха: Да, тога сам јутра ја сам био одређен да пратим аутобусе.

Председник већа: Докле, до Шида?

Сведок Златко Пељха: Дошло је из правца Вуковара оба два аутобуса била су „Чазматранс“ Вуковар.

Адв. Војислав Вукотић: Јесте завршили? Да ли је господине Пељха, у томе учествовао у тој пратњи, био и оптужени Драган Митровић?

Сведок Златко Пељха: То су била два аутобуса, са мном је био у једном аутобусу био је један добровољац, е сада који је био добровољац ја се сећам прије 25 година, био је добровољац један, ми смо добили наређење да те цивиле да их нико не сме на Товарнику према Србији, према Шиду да не сме нико да их малтретира или нешто, довели смо их до жељезничке станице и аутобуске у том аутобусу, а у другом не могу се сетити ко је био.

Адв. Војислав Вукотић: Да, да, али пошто овде у списима овог предмета постоје подаци да је тамо одлазио, да ли сте Ви видели Драгана Митровића у тој пратњи?

Сведок Златко Пељха: Нисам, не могу да се сетим сада, не да нисам него не могу да се сетим сада.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, добро. Хвала.

Сведок Златко Пељха: Не, не могу да се сетим, ја знам да је један добровољац био са мном, то знам.

Председник већа: Добро.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, у погледу страдања преходно овог Штера и Снежане Блежевић, да ли Ви имате било каква непосредна или посредна сазнања на који начин су ти људи?

Сведок Златко Пељха: Не.

Адв. Војислав Вукотић: Да ли Вам је уопште познато?

Сведок Златко Пељха: Не, јер ја сам дошао у 11-том месецу, а колико сам разумео када сте прочитали....

Адв. Војислав Вукотић: Не, мислим посредна?

Сведок Златко Пељха: Шта мислите ко ће причати у селу стигао, ја сам ишао до овога или ово, направио сам ово или ово, а ја сам дошао био, ја сам дошао тамо.

Председник већа: Значи немате непосредна сазнања?

Сведок Златко Пељха: Не, не.

Адв. Војислав Вукотић: Ја сам мислио на тамо....

Председник већа: А у вези са страдањем овог поштара Марина Кушића?

Сведок Златко Пељха: Не знам, нисам човека никад ни видео.

Председник већа: Добро, само питам. Добро.

Адв. Војислав Вукотић: Само један тренутак. Па немам више за Вас питања.

Председник већа: Добро.

Адв. Војислав Вукотић: Господине Пехља хвала Вам на овом доласку.

Председник већа: Хвала колега Вукотићу. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте дошли 08. или 10. новембра 1991. године из Вуковара?

Сведок Златко Пељха: Не марта, новембра.

Заменик тужиоца: Новембра.

Сведок Златко Пељха: 08. или 09, 10. новембра.

Заменик тужиоца: А шта сам ја рекао?

Сведок Златко Пељха: Па ја сам мислио да сте Ви рекли марта, ја се извињавам.

Заменик тужиоца: Ако сам рекао моја грешка, читам 11-ти овде новембар да, из Вуковара, јесте Ви из Вуковара? Одакле сте?

Сведок Златко Пељха: Живео сам у Вуковару.

Заменик тужиоца: Тамо сте живели?

Сведок Златко Пељха: Живео сам да, али сам рођен у Шиду.

Заменик тужиоца: Уреду. И кажете да сте Ви дошли у Сотин из Вуковара када је тамо основано одељење милиције, је ли тако? Кажете некоме сте се јавили, да ли се сећате коме сте се јавили?

Сведок Златко Пељха: Било је њих тамо пет, шест, а сада ко је, има 25 година ја не сећам се тачно коме сам се јавио.

Заменик тужиоца: То је нормално.

Сведок Златко Пељха: Знам да сам се јавио јер су ме упутили из центра села и рекли су ми ко ме послао да кажем где је....

Заменик тужиоца: Моје питање је било у смислу не коме сте се персонално јавили, него коме сте се функционално јавили да кажем, да ли, ајде сад да Вам не дајем одговор, командир станице милиције или некоме тамо, је ли можете то да нам кажете?

Сведок Златко Пељха: Не знам ја ни ко је био командир, ко су били сви, то су све мештани били.

Заменик тужиоца: Мештани?

Сведок Златко Пељха: Мештани, све мештани били.

Заменик тужиоца: Је ли био тада командир станице милиције мештанин када сте се ви јавили у одељење милиције?

Председник већа: Не зна коме се јавио, очигледно не може да се сети.

Заменик тужиоца: Је ли знате ко је Мирко Ковачевић?

Сведок Златко Пељха: Знам, како не би знао.

Заменик тужиоца: Ко је?

Сведок Златко Пељха: Па Мирко Ковачевић, како не би знао.

Заменик тужиоца: Ко је?

Сведок Златко Пељха: Шта ја знам, био је тамо исто у селу човек, тамо има и кућу.

Заменик тужиоца: Је ли био он у милицији тада?

Сведок Златко Пељха: Па јесте.

Заменик тужиоца: Шта?

Сведок Златко Пељха: Валда. Па не знам шта је био, сви су имали униформе оне војничке или маскирне униформе, немам појма.

Заменик тужиоца: Он каже у свом исказу од 18.03.2015. године на претресу, а то и није спорно то је садржај списка, да је он био командир станице милиције до 20.децембра 1991. године, шта кажете?

Сведок Златко Пељха: Може бити.

Заменик тужиоца: Могуће или није?

Сведок Златко Пељха: Није то, не пише, нисам ја ни знао ко је командир....

Заменик тужиоца: Па ја Вам кажем шта он каже.

Сведок Златко Пељха: Е па, ако он тако....

Заменик тужиоца: Је ли дозвољавате ту могућност или не?

Сведок Златко Пељха: Па не знам, мене су слали ко год је био тамо јер, ајмо идемо на пункт, идемо на излаз из села, ишли смо ја и увек је био један војник, а тамо је била војске и војске.

Заменик тужиоца: Докле сте Ви били у Сотину?

Сведок Златко Пељха: У Сотину, до 1997. године. 1997. године онда сам предао кућу у њихово то не знам како се зове по хрватски.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Е видите тај Мирко Ковачевић за кога Ви кажете да не знате да ли је био команди станице милиције или....

Сведок Златко Пељха: Можда и је.

Заменик тужиоца: Сачекајте, ја сам Вас слушао, слушајте Ви сада мене када је причам.

Сведок Златко Пељха: Добро.

Заменик тужиоца: Он каже овако на том претресу од 18. марта, „окривљени Митровић је био код мене у станици милиције од почетка први, други дан када смо дошли у село, а ми смо дошли у село између 12. и 14. октобра“, то је страница 49 и 50 транскрипта, а Ви сада кажете да је он дошао пар дана после Вас, а Ви сте дошли 08. или 10. новембра, шта кажете сада?

Сведок Златко Пељха: Ја их пре тога нисам видео никако, после пар дана сам их упознао када су дошли, ја не знам, ако мештани знају да су они тамо били онда валда су били или нису били.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Сведок Златко Пељха: То не би знао.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећених је ли има питања? Немате. Бранилац другооптужног Лончара? Нема. Алексићу имате Ви питања за сведока? Нема. Да ли оптужени имају, Митровићу имате питања за сведока? Не. Добро. Лончар имате Ви питања за сведока, Мирко Опачић има ли питања? Милинковићу? Не. Пељха је ли то све? Ево има тужилац још једно допунско.

Заменик тужиоца: Записао сам па нисам....

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Чини ми се да је он данас нешто рекао, је ли знате Ви шта се дешавало за то страдање тих људи из Сотина пошто кажете да сте били тамо до 1997. године, да ли знате нешто о том страдању тих људи у Сотину 27.12.1991. године?

Сведок Златко Пељха: Ја само знам да сам ја тај дан кад се касније по селу причало да су нестали само тих 12, 13 људи. Ја сам тај дан био у Шиду у тој пратњи, тих цивила које сам возио у Шид.

Заменик тужиоца: то сте рекли, али пошто ми кажете да те били тамо још низ година, ајде да кажем, не само дана, да ли знате нешто везано за...?

Сведок Златко Пељха: Не.

Председник већа: Да ли сте после тога нешто чули?

Сведок Златко Пељха: Не.

Председник већа: Не.

Сведок Златко Пељха: Није то никад нико причао, сигурно неће причати.

Председник већа: Добро, добро. Реците овако Пељха. Ви сте дошли од Шида јел, до Београда? Јел тако?

Сведок Златко Пељха: Да, да од Шида до Београда.

Председник већа: И назад у износу од 1.000 динара, овде су ми рекли, а који се односе на возну карту и градски превоз.

Сведок Златко Пељха: Возна карта и...да.

Председник већа: Јел то укупно 1.000 динара, одлазак-повратак?

Сведок Златко Пељха: Ја сам тако повратну карту и аутобусом сам дошо...

Председник већа: Добро, то је повратна карта?

Сведок Златко Пељха: Повратна.

Председник већа: Толико тражите?

Питања се сведоку више не постављају, то је све што има да изјави, сведок тражи трошкове повратне карте од Шида до Београда и натраг, у износу од 1.000 динара, реч је о возној карти и карти за градски превоз,

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Златку Пељхи у износу од 1.000,00 динара на име возне карте и карте за градски превоз од Шида до Београда и натраг.

Сад кад изађете добићете ове трошкове за превоз. Хвала Вам што сте дошли. Личну карту сте узели.

Сведок Златко Пељха: Јесам.

Председник већа: Можете ићи, то је све за данас.

Сведок Златко Пељха: Хвала, довиђења, пријатно.

Председник већа: Хвала, довиђења.

Направићемо једну паузу од 20 минута, па ћемо наставити са овим четвртим сведоком Николом Лончаром.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 25 минута, наставак се заказује у 11,40 часова.

Да попијете кафу, јер ми се браниоци стално буне.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 11,40 часова.

Позовите сведока Николу Лончара.

Испитивање сведока ЛОНЧАР НИКОЛЕ

Добар дан. Лончар станите овде за овај пулт. Никола Лончар јел? Добро.

Пред судом се налази сведок Никола Лончар, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 006402312, издату у ПУ Нови Сад, дана 18.02.2015.године.

Никола, Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок. Вама је Драган Лончар рођени брат јел?

Сведок Никола Лончар: Тако је.

Председник већа: Пошто Вам је он рођени брат, нисте дужни да сведочите једино уколико Ви то хоћете.

Сведок Никола Лончар: Наравно.

Председник већа: Јел желите да сведочите? Добро.

Сведок упозорен да није дужан да сведочи обзиром да му је оптужени Драган Лончар рођени брат, па сведок Никола Лончар изјављује да жели да да исказ, да се одриче свог права да не сведочи, затим је упозорен на дужност казивања истине, на последице давања лажног исказа. Значи пошто сте одлучили да сведочите дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година и нисте дужни да одговарате на она питања уколико би себе или своје блиске сроднике изложили тешкој срамоти, кривичном гоњењу, у том случају нисте дужни да дајете одговоре на питања. Реците ми овако, Ви сте саслушавани пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 22.августа 2013.године, па ми само реците јесу ли Вам исти лични подаци. Јел овде станујете Нови Сад, Студеничка 19?

Сведок Никола Лончар: Тако је.

Председник већа: То је адреса становања. Остали лични подаци исти, јел?

Сведок Никола Лончар: Сем што сам мењао личну карту.

Председник већа: Ма добро, личну карту то смо констатовали сад.

Сведок Никола Лончар са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 22.08.2013.године.

Упозорење је унето. И још сведоци полажу заклетву. Испред Вас се налази текст заклетве па прочитајте га на глас. Ево ту откуцан текст.

Сведок Никола Лончар: Овај овде?

Председник већа: Да, да, прочитајте само.

Сведок Никола Лончар: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Јел прихватате то?

Сведок Никола Лончар: Прихватам.

Председник већа: Никола, Ви треба да нам дате нека своја запажања, односно оно шта знате о догађајима у Сотину 1991.године, ради се о три догађаја, један је неутврђеног дана октобра месеца '91.године када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, други догађај је неутврђеног дана новембра месеца 1991.године када је убијен поштар Марин Кушић и трећи догађај је од 27.децембра 1991.године, када је страдало 13 лица Хрватске националности, и то цивилних лица, и страдали су Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукића, Марко Кушића, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић. Пре него што кренете, само ми реците да ли остајете Ви при овом свом исказу који сте дали на записнику пред Тужилаштом за ратне злочине 23.12.2013.године?

Сведок Никола Лончар: Наравно.

Председник већа: Остајете? Добро. Ево овако, пошто сте Ви били предложени од стране браниоца Вашег брата, дакле Драгана Лончара, адвоката Николића, прво ћу препустити њему да Вам поставља питања, па ће Вас после питати тужилац, затим браниоци других оптужених, веће и оптужени ко буде имао питања. Изволите колега Николићу.

Адв.Никола Николић: Моје прво питање би се односило на, како би ја то реко лик и дело окривљеног сарадника Жарка Милошевића у време ових догађања што Вам је судија сад саопштила.

Председник већа: Значи Сотин 1991.године, новембар, октобар, децембар.

Адв.Никола Николић: Шта Ви знате о томе?

Сведок Никола Лончар: Мислите шта ја знам о њему, да га опишем?

Адв.Никола Николић: Тако је, да опишете његову улогу тамо, ко је он био, шта је радио, с каквим друштвом је био окружен, да ли је радио неке насилничке радње према припадницима друге нације, да ли је вршио каква злодела, шта је Вама познато директно а шта Вам је познато кроз неку причу и тако даље?

Сведок Никола Лончар: Па пазите, с обзиром да сам ја живео у то време у Сотину, значи као и сви, био сам тамо, био сам цело време, много тога знам отприлике

шта се дешавало. Већину ствари знам као и сви други. Значи неким јавним говором, мало чему сам присуствовао лично да би био директно што кажу нон стоп. Оно што знам, знам да је он био командант територијалне одбране, да се питао за оно што се дешавало у селу, да је одређивао шта ће се десити, сама позиција команданта територијалне одбране говори, могао је да одреди свакоме, па тако и мени и било коме другоме, да ли ћу ја данас да идем да радим, да ли ћу ја данас да чувам стражу, да ли ћу ја данас да будем постављен на пункт на улаз или излаз села, јер је он у неку руку био командант свима који су били у селу. Тако је функционисало код нас. Што се тиче неких догађаја који су се десили, о којима се овде ради, ја знам да ја нисам, и знам да мој брат није учествовао у исељавању Хрватској становништва, али исто тако знам кроз причу да је Жарко Милошевић био присутан приликом исељавања, то су и сами становници Хрватске националности изјавили, да ли је он то одредио, да ли је он то наредио ја не знам, нисам присуствовао никаквим састанцима на којима би ја то знао. Што се друге ствари тиче и што се тиче самог овог догађаја, исто тако као што сам реко тужиоцу, понављам и стојим иза тога, моје мишљење на основу онога што сам ја чуо, на основу онога што ја знам, да су ти људи, првенствено група од 13 страдалих људи, првенствено страдали из разлога што су већина њих опљачкани, што су им одузете материјалне ствари, што нису страдали зато што су били Хрвати, или зато што су били неки злочинци или зато што су били ратни заробљеници, јер ту се ради првенствено, највећим делом око цивила, и то знају сви. То зна цео Сотин. Ја стојим иза тога, да ли је неко од сведока желео да прича о томе или не, ја се тога не плашим, ја сам сам страдалник тог рата јер мене су одвели из куће, Хрвати ти исти, и немам разлог да будем фин према њима јер ни они нису били према мени, али у овом случају тврдим да су ти људи страдали само зато што су опљачкани и рекао сам између осталог код тужиоца, споменули сте, мислим да не погрешим, Хенри Сили.

Председник већа: Да.

Сведок Никола Лончар: Дотични господин је имао његов ауто који је одузет.

Председник већа: Ко, Жарко?

Сведок Никола Лончар: Да.

Председник већа: Добро, само ми говорите именима, да бих могла због транскрипта.

Сведок Никола Лончар: Да. Исто тако знам од људи који су живели у том Сотину да је тај исти Хенри Сили покојни, долазио у команду ТО да тражи своје возило, да пита кад ће га добити, нисам ја могао да му вратим, могао је командант ТО који га је возио, нисам ја могао да одредим да му буде дато ни враћен, нити сам му ја било шта одузео, нити смо ми, почевши од себе, и мог брата имали било какву функцију, то тврдим, и стојим иза тога. У већини случајева се радило о томе, ја лично и мој брат смо имали на смену један трактор с којим смо брали кукуруз на потезу према селу Ловас, који је био семенске сорте, који је требао бити продат за неки новац, који би као селу нешто допринео, у већини случајева се ситуација развијала тако, док једни оду да раде, други чисте по кућама, у смислу тражи се новац, траже се вредности, тражи се свашта нешто, и ја тврдим и кад се погледа структура тих људи који су страдали не могу да тврдим даље ствар, али могу да кажем ово чуо сам лично, на жалост да је тако било, и то сам и рекао, да једна од страдалих која, да не погрешим, Славица Цицварић покојна, страдала само зато што је била жена, па ме Ви разумите и

схватите како хоћете. А то они могу да појасне, група људи која се кретала по селу и радила шта је хтела. То могу да Вам појасне и људи који су успели да преживе то село и њих, који су Хрватске националности, који су избегли, могу да Вам посведоче, као што је један од страдалих Мирослав Рагуж, њему је одузет новац, одузет му је нов „југо“, сада са овог аспекта смешно звучи убити неког због „југа“, али тада је нов „југо“ био ауто. Нека објасне ко је возио тај ауто, да ли је био код мене, код мог брата или код неких сведока овде, или је био код те групе људи која је све то водила и руководила по том селу. Пазите, због свега овога ми смо данас ту, због неке погрешне одлуке, због тога што је неко одлучио. Ја бих хтео да питам, ако могу лично, зашто су те људе уопште ликвидирали? Па нека су их опљачкали, ако су их опљачкали, али никакав проблем не би био да су им не знам који новац узели, зашто их нису ставили на списак са људима које су утоварили у тај аутобус. Ево ја питам као мештанин коме тај белег стоји на глави, који сам тад имао 17 година. 24 године носим то на леђима и не живим правилан живот из тога јер сам ја из Сотина. Разумете?

Председник већа: Разумем.

Сведок Никола Лончар: Иако ја никоме нисам учинио ништа лично, али ја сам из Сотина. То је што се тиче тога, не бих сад улазио у то каква је личност или није личност, он је старији човек од мене, ја и он се нисмо дружили, нисмо генерација, ја Вам говорим да у тим ратним данима, моје мишљење, он лично је био алфа и омега у селу, и то не измишљам, стојим иза тога, лепо сте ми рекли, одговарам за сваку своју реч.

Председник већа: Добро.

Адв.Никола Николић: Алфа и омега ко?

Сведок Никола Лончар: Милошевић Жарко.

Председник већа: Жарко, све време говори о Жарку Милошевићу.

Сведок Никола Лончар: Све време говорим о њему као команданту територијалне одбране, који је одређивао ко шта ради и како се шта у селу ради.

Председник већа: Добро. Браниоче има ли даљих питања.

Адв.Никола Николић: Да судија. Ти знаш шта се твом брату ставља на терет, хоћу оно све што знаш у погледу када је дошао Милошевић, из којих разлога, где је био твој брат, да ли је дан пре критичног догађаја био обавештен о било чему и у том правцу?

Сведок Никола Лончар: Па што се тиче тог самог догађаја...

Адв.Никола Николић: Да ли си ишта знао пре тога о томе, да ли је...

Сведок Никола Лончар: Ми смо живели заједно у кући нашој....

Председник већа: Говоримо о овом трећем догађају кад су страдали ових 13 цивила?

Сведок Никола Лончар: Говоримо о трећем догађају где је 13 људи страдало, да.

Председник већа: Добро, да будемо прецизни.

Сведок Никола Лончар: Да будемо...Најмањи проблем да одредим тај датум, али уопште није битно, говорим о том догађају и о том дану, јер је тај дан све обележио. Ја сам недуго пре тога, сасвим грешком, случајно, ненамерно од једног човека био рањен и био сам на кућном лечењу и цело време смо живели заједно, ишао сам на превијање у сасвим треће село, брат ме возио аутом, тако да смо били цело време заједно, јер ја нисам функционисао без њега. Тај дан кад се тај догађај догодио, у неко време свратио је Милошевић Жарко код нас кући, обојица смо га ми дочекали, видели, причали, оно што сам ја разумео из целе те приче, на питање да ли има горива у аутомобилу, мислећи мој брат да ли има горива.

Председник већа: Добро, значи Жарко пита њега да ли има горива?

Сведок Никола Лончар: Жарко пита. Требало је неке људе отпратити.

Председник већа: Тако је рекао?

Сведок Никола Лончар: Да. Чак сам ја тражио да и ја идем, с обзиром да ми је већ било досадно кући, мислио сам чисто да се провозам, јер сам схватио да се ради о пратњи до Шида. С обзиром да је тих дана дешавање било тог типа, то неко исељавање, ја нити сам могао спречити, нити сам могао одлучити да ли ће се то десити, ја сам једноставно живео у свом микро свету да се ушлепам, да се провозам, да не седим са завојем на нози, међутим он ми је рекао да не идем.

Председник већа: Жарко?

Сведок Никола Лончар: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: И ја сам остао кући. Брат је недуго затим отишао.

Председник већа: Јел са колима, са тим вашим колима?

Сведок Никола Лончар: Да, отишао са колима. Након неког времена, да ли је протекло пола сата, сат, сат ипо, нити сам знао, нити смо имали струју, нити је толико било битно време али отишао је и вратио се. Е тад је настало све ово о чему ми данас причамо. Кад се вратио сели смо и почели причу око тога шта се догодило. Оно што ја знам, знам на основу онога што је он мени рекао те '91.године, мој брат.

Председник већа: Добро, и шта Вам је рекао?

Сведок Никола Лончар: Нисам присуствовао него говорим оно што ми је речено и тога се држим.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Ситуација се радила о томе да сам ја питао откуд се вратише брже, да бих схватио кроз његову причу да нису ни отишли где смо ми мислили да треба да иде. Него је ситуација ишла овако. Како је он мени рекао, кренуо је колима, како му је речено, то сам чуо, купио је Жарка Јокића испред станице полиције, то је једна кућа која је преуређена у станицу полиције у селу.

Председник већа: Жељка Јокића јел?

Сведок Никола Лончар: Жељка, да, да, да не побркам.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Жељка. Кренуо је са њим, Јокић му је рекао да вози, да иду, испред њих је отишао камион. Тај камион колико ја знам је стигао до излаза из села, скренуо на место које се зове Циглана, то место знам и сам, одрастао сам тамо, сваку рупу знамо сви, немојмо се лагат сад да се чудимо где је Циглана, знамо где је Стара Циглана. Док су они, то је био, ако се не варам, а мислим да се не варам, због свега тога, било је свега, било је лошије време, мислим да је било лошије време, док су они стигли колима до позиције камиона, камион је већ био паркиран, с обзиром да је то војни камион којег сам виђао по селу, не знам ни коме припада, ни чему је служио, јер је војске било у селу. Ти људи који су настрадали су већ били постројени испред камион, поред камиона, испред, сад то су детаљи, ја не могу да кажем како је то стајало. По тврдњи мог брата он је стао аутом мало иза јер није могло да се приђе због пута, то је пољски пут, није могло да приђе с тим „стојадином“ којег је тада возио, ту је стао и ту је и остао. Недуго затим дошло је до расправе између постројених цивила и Милошевић Жарка, где је било неко испитивање око неког оружја, у том контексту, где је, шта је, како је. Оно након тога рекао ми је да је видео, једино кога је видео Милошевића и Митровића који је био, ја не знам у којој функцији, али је био код нас у селу, једно време је био у полицији, знам да није био мештанин села, одакле је дошао, ја у то време то нисам знао, не знам ни дан данас где живи, искрено речено. По неким причама је он из Вршца, ја не знам, ја то човека нисам лично познавао. Њих је видео, због позиције камиона и остало, Јокић је изашао из аутомобила и отишао са друге стране камиона и њега није видео даље. Није дуго трајало, није дуго трајало по речима, када је дошло до расправе и дошло је до пуцњаве. Где је он мени рекао да је видео да су запуцали Милошевић и Митровић. А пре тога ми је рекао да је чуо нешто у контексту да је Милошевић рекао Митровићу „онда хајде, или онда хоћемо“ тако некако је ишло, да не побркам речи, јер давно беше. Након свега тога ја сам питао па како, ко, зашто? Зато што таквог дешавања пре тога у селу није било. Није било тих ни таквих ликвидација, нити је било нечега да би ми рекли е па то је сад нормално, то се дешава, у реду, шта би се то човек изненадио. Чекај реко, ко ког поби, зашто? И он је мени тад отприлике набројао људе који су тамо били, које је видео, то су све мештани које смо ми знали и познавали.

Председник већа: Јел можете да се сетите шта Вам је рекао, ко је био тамо?

Сведок Никола Лончар: Отприлике спомињало се, рекао је првенствено зато што је по његовим речима била расправа личне природе између покојне Мирјане Рагуж и Митровић Драгана.

Председник већа: Шта су то расправљали?

Сведок Никола Лончар: Он је чуо речи да је она њему рекла да не можеш тако Драгане, ово, оно, отприлике му је нешто тако говорила. Сад ја да не додајем ништа што нисам чуо, углавном он је рекао да је чуо да је она њему рекла не можеш тако, не може тако, шта је се односило тако, ја не знам стварно.

Председник већа: Добро и онда шта се дешава?

Сведок Никола Лончар: Ја сам питао њега па шта би, како, шта, куд, ко? Не знам каже. С обзиром да је био узнемирен дошао је, па добро реко шта си ти радио, ништа каже, сео у ауто и дошо кући. Тог момента кад је значи, кад смо ми причали, то се све одиграло у, па не верујем да је сат времена прошло, не могу да проценим, нит сам гледао на сат, нит сам гледао телевизију, нити знам било шта. И ту отприлике се ствар завршила. Већ сутрадан а то су посведочили и неки грађани Хрватске националности који су после тога исељени из села, су посведочили да је већ сутрадан се знало шта се догодило. У смислу да је дошло до те ликвидације људи, то уопште није била никаква тајна, то је тако урађено некако, не знам како би то рекао. И та ствар је једноставно до ових дана, да не кажем, гурнута под тепих. Остало је томе ако ја нисам крив немам право да питам, не одлучујем, не могу ништа да учиним, немам ја коме да пријавим као један обичан цивил, с обзиром да је ту била војна команда, с обзиром да је ту био командант територијалне одбране, сви они који су нама надлежни. Разумете Ви, ја ако кажем.

Председник већа: Разумем вас?

Сведок Никола Лончар: Ако кажем не желим и нећу да идем на стражу они су били овлаштени да мене ухапсе, стрпају у затвор, јер је то било ратно стање. То је било једноставно ратно стање.

Председник већа: Добро, а јесте ли Ви питали шта брата, јел био он, јел пуцао, јел шта?

Сведок Никола Лончар: Ја сам питао њега шта се десило, ко, шта, како. Он је мени тад рекао, каже ја сам стао поред аута, ни пушку нисам извадио. Јер није знао...

Председник већа: Јел имао пушку?

Сведок Никола Лончар: Молим?

Председник већа: Јел имао пушку?

Сведок Никола Лончар: Па сви смо имали, и ја сам имао.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Сви смо добили, не можете да чувате стражу без оружја. Сви смо имали. Он је мени тако рекао. То је све остало тако како је остало, до данашњег дана, кад смо ми поново на ту причу разговарали, кад је кренула истрага тужилаштва, кад је он мене обавестио да је он један од проблема у целој тој причи, и он сам није крио ту причу. Него је на питање некога, једноставно говорио шта се десило, јер то је буквално било, не можете рећи чак ни јавна тајна, није више била ни тајна никаква. Једноставно је била таква ситуација, то је урадио како је ко урадио, ту се ствар

завршила. Када је кренуо проблем са тужилаштвом, ми смо разговарали јер тиче се нас тамо, тиче се мене, њега. Основни проблем је био свега тога што је касније кроз причу, да ли је то већ постала тајна, што смо ми сви начули, да је та локација уклоњена, па је неко причао да је то урадила војска, па је неко причао да је то урадио неко из Вуковара, па је неко причао да је то урадио неко домаћи, али ту се већ није знало. Ту већ се није знало шта се догодило са тим посмртним остацима тих људи.

Председник већа: Жртава јел?

Сведок Никола Лончар: Жртава, није се знало. Значи то већ не могу да кажем да је била нека, то је био основни проблем. Он је мене питао шта да радим, нашо сам се у необраном грођу, основни проблем је био што ни ја, ни он, нико наш нисмо били у стању пружити информацију где се налазе посмртни остаци. Кроз истрагу сте видели ко их је на крају имао, и ко их је, могу слободно да кажем продао, за смањену казну. Далеко од савести, савест је могла да проради давно, једноставно је продао да би себи смањео казну. То ја кажем, моје мишљење. Ми нисмо могли ступит испред тужилаштва, првенствено мислим на брата, и да каже ево ја желим да се покајем, да кажем шта је било, јер основ свега је био дајте нам гробницу. Ми је нисмо могли дати ни по цену главе, ни по цену робије, ни по цену ничега, јер је нисмо знали, а показало се ко зна.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: То је што се тиче тог дела. Што се тиче другог, да кажем тако, то сам само посредно, непосредно чуо....

Председник већа: Само да Вас питам, па ћемо овако. У односу на Марина Кушића имате ли неких сазнања?

Сведок Никола Лончар: Не.

Председник већа: Посредних, непосредних?

Сведок Никола Лончар: Искрен да будем не, то сам све сазнао отприлике током ове истраге...

Председник већа: После јел? Добро, то нећемо...

Сведок Никола Лончар: Нешто сам чуо.

Председник већа: А у односу на овај догађај кад су страдали и Стјепан Штер и Снежана Блажић?

Сведок Никола Лончар: У односу на тај догађај знам, јер је то била акција можда петнаестак људи. Такозвано „чишћење“, чега не знам. То се тако радило ван сваке памети, по мом мишљењу, ти колико знам, људи су цивили, затекнути су на Дунаву, из приче мога брата који је био тада на том Дунаву, али није видео ко је извршитељ, с обзиром да нису сви стајали на гомили, него су били распоређени 20, 30, 50 метара једни од других.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Шта се десило, каже убише Пишту и Снежану, ко, не знам. Веома брзо смо сазнали кроз причу не знам, знам. Прича једна међу другима, он каже ја нисам видео, оно што је чуо, ко је био напред чуо је да је био Жарко Милошевић, чуо је био, ми га зовемо Цволе, Милинковић, да ли Миодраг, да не побркам име, ми смо га знали као Цволе, мештанин, ово, оно. Чуо је да је био Митровић, чуо је да је био на предњем делу с те стране Боро Анојчић, не знам ко још, видео нисам. Не знам ко је, ни дан данас ја нећу да тврдим ни из његових речи ни из мојих речи да ја знам ко је то учинио, само знам шта је речено у смислу тога, како се одиграло. А то, то је буквално одређивано као ми сад овде ова група, дође тај наш командант и каже ти, ти, ти, ти ајмо идемо сутра, прегледамо тамо оне фарме, прегледамо шуме, не можете да кажете нећу.

Председник већа: Добро, разумем, то је било такво стање.

Сведок Никола Лончар: Да, то је била ситуација таква, али....

Председник већа: Само још једно питање за Вас. колико сте Ви тад имали година?

Сведок Никола Лончар: Па имао сам пуних 17, значи 17 ипо.

Председник већа: А брат, а Драган?

Сведок Никола Лончар: Па он је седам година старији од мене.

Председник већа: Значи он је старији од Вас седам година.

Сведок Никола Лончар: 24, 25, отприлике.

Председник већа: Добро, колега Николићу јел имате још питања? Изволите.

Адв.Никола Николић: Које је време било, да ли је било пре подне, јутро, поподне, када је Жарко Милошевић дошао у Вашу кућу да покупи брата да иде у пратњу неког возила или чега?

Сведок Никола Лончар: Да будем искрен мислим да је било пре подне.

Адв.Никола Николић: Пре подне.

Сведок Никола Лончар: Не рано, али као што рекох време није играло неку улогу да би га пратио и гледао на сат.

Адв.Никола Николић: Да ли је икада пре тога, а и после тога одмах питам, Милошевић долазио у Вашу кућу?

Сведок Никола Лончар: Не, колико ја знам, а ја сам отприлике, не отприлике, рањен сам 31.новембра, имам чак и неке папириће од неког доктора војног, који ме је тамо лечио.

Адв.Никола Николић: Добро, разумео сам, Ви не знате.

Сведок Никола Лончар: И од тог периода ја сам проводио у кући једноставно, јер сам био, имао сам повреду...

Председник већа: Значи не знате да је после овог догађаја долазио, колико Ви знате?

Сведок Никола Лончар: Не.

Председник већа: Добро. Следеће питање.

Сведок Никола Лончар: Не, у том периоду не, ја сам био кући, ја нисам имао где да одем, ја сам морао ту да боравим једноставно, видео би га.

Председник већа: Следеће.

Адв. Никола Николић: Само минут судија. Да ли сте Ви имали, морам пажљиво да поставим то питање судија, да ли је било неко подозрење од стране команданта ТО и свих ових тамо да кажемо неких функција у селу према породици Лончар и зашто?

Сведок Никола Лончар: Па да вам будем искрен јесте.

Адв. Никола Николић: Да ли је било, ако јесте реците зашто.

Сведок Никола Лончар: Јесте у смислу зато што је моја снаја прва хрватске националности, са којом је брат био ожењен и живео.

Председник већа: Драган Лончар?

Сведок Никола Лончар: Драган Лончар.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Зринка Мравунац девојачки, и она је била у селу можда па не могу да вам кажем тачно, ајде да кажем од 3 до 10 дана пре овог догађаја, она је била у селу, била је у смислу да њих двоје покушају да врате заједнички живот, да, ја сам све то присуствовао, она је боравила у нашој кући нема где даље, јер је она била тада у другом стању, радило се о порођају, радило се о томе што смо ми разговарали где да се породи, нема струја, нема вода, ситуација каква је, па је било договора, преговора да ли да остане па да је евентуално покушамо у Бачкој Паланци или негде, на што је она инсистирала да се врати за Хрватску јер је друго дете које су они имали из брака, млађи син, остао у Хрватској. Она је допутовала авионом још увек је тада линија радила чини ми се Пула – Београд и он је ишао по њу.

Председник већа: А живела је у Пули је ли?

Сведок Никола Лончар: Избегла је тамо. Он је иначе у Вуковару, избегла је, али је договор био и она је допутовала авионом, дошла је у Београд, он је ишао по њу, а претходно ми смо морали да извадимо пропусницу да би она уопште ушла....

Председник већа: Могла да уђе у село?

Сведок Никола Лончар: Наравно. Не само у село, да би ушла уопште на територију тадашњег дела Крајине, Хрватске како год хоћете, значи да би ушла на Шид – Товарник, није могла, то је издат папир од стране војне команде, значи управе села.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Ми смо отишли по њу, она је била тих, то неко време је била у селу, где су се њих двоје, наравно ја се ту нисам као млађи мешао, нити сам могао да одлучујем, договорили да се она ипак врати у Хрватску, породи у Хрватској, па да онда виде шта ће.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Међутим, како је време одмицало све, свако је вукао што би рекао, ја кажем на своју страну, миц по миц они се на крају нису нашли, нису се помирили, растали су се давно, веки векова и ту је остало, али је то био проблем пазите, прво што му је супруга Хрватица, друго што смо ми ту исту Хрватицу, то нешто посебно представља, довели у село у ратним збивањима, у свему томе где је неко други Хрвате паковао у аутобусе и протеривао, ми смо их враћали на неки начин гледано.

Председник већа: Добро, разумем.

Сведок Никола Лончар: То је представљало проблем где ја нисам искрено речено видео неко директни проблем неки према мени или њему с обзиром да ја иако сам био млађи, био сам доста пргавији, опет ако су њему нешто приговарали, мени нису имали зашта, тако да нас није нико дирао директно да нас је, бар ја не знам да нас је неко нападао, али је постојало то оно да ли је он из тог неког разлога позиван на неке акције да би он себе доказао као неко или нешто, или једноставно увлачен у ту неку причу без своје воље или знања, ја не могу да тврдим, то може да тврди онај ко је то урадио, али кажем постојала је прича која се односила на нашу, тј. моју снају Мравунац Зринку, девојачки, после је удато Лончар, која је била тих дана значи највише недељу дана пре овог догађаја не могу да проценим, можда би она то и знала, била је у селу јер смо је ми довели, није дошла сама.

Председник већа: Добро, разумем.

Сведок Никола Лончар: Мислим чисто да.....

Председник већа: Добро, колега имате питања? Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Ви сте данас рекли да сте тада имали 17 година и да сте били случајно рањени?

Сведок Никола Лончар: Да.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли сте били Ви тада без обзира што сте били само 17 година, да ли сте били војно ангажовани, помињете да сте имали аутоматску пушку као и сви други?

Сведок Никола Лончар: Ја не знам где сте чули да сам ја имао аутоматску пушку, рекао сам....

Заменик тужиоца: Рекли сте сви смо имали....

Сведок Никола Лончар: Не, ја сам рекао да сам имао оружје, али нисам имао аутоматску, имао сам полуаутоматску ако ћемо бити прецизни.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Ја сам био ангажован војно из једног разлога господине, зато што сам ја пре самих тих дејстава био заробљен на листи тих Хрвата, цео дан малтретиран на 28. августа 1991. године, то они знају добро, и знају ко је то урадио, одвео ме је Фрањо Крачак из куће у пола 9 ујутро, док нисам побегао за село Негославци тако што сам откинуо цев од радијатора и са лисицама, самим тим сам ја, они су ме већ ангажовали, ако то желите да кажете.

Заменик тужиоца: Не.

Сведок Никола Лончар: Ја Вам одговарам, био сам војно ангажован, имао сам....

Заменик тужиоца: Питање је само било јесте, нисте, ништа даље.

Председник већа: Да ли сте били војно ангажовани?

Сведок Никола Лончар: Ја желим да Вам појасним на тих 17 година зашто сам био.

Председник већа: Ма не, пита Вас само тужилац да ли сте били војно ангажовани?

Сведок Никола Лончар: Био сам.

Председник већа: Ви кажете јесте.

Сведок Никола Лончар: Био сам да, био сам војно ангажован.

Председник већа: Добро. Следеће питање.

Сведок Никола Лончар: При Територијалној одбрани Сотин.

Председник већа: При Територијалној одбрани Сотин. Моје је само питање да се надовежем овде па ће тужилац наставити, да ли су сви пунолетни мушкарци, слушајте шта Вас питам, у то време били припадници Територијалне одбране? Да ли ти Ви то знате?

Сведок Никола Лончар: Јесу.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Отприлике сви пунолетни мушкарци.....

Председник већа: Не морате даље да објашњавате ништа. Изволите колега.

Заменик тужиоца: Претпостављам да је у питању „лапсус лингва“ да не кажем грешка је ли, језика, када сте рекли да сте рањени 31. новембра, новембар има 30 дана.

Сведок Никола Лончар: Можда сам ту погрешно, али хтео сам рећи крајем, имам папир кући на ком пише, имам ногу коју можете погледати ако хоћете можете да урадите вештачење да утврдите како сам рањен.

Председник већа: Нећемо, Ви нисте предмет вештачења.

Сведок Никола Лончар: Не, него ја не знам....

Председник већа: Полако Никола нисте Ви предмет вештачења, само одговарајте на питања, одговарајте само на питања.

Сведок Никола Лончар: Не, не, не желим да ситнице, можда није 31. можда је 29.

Председник већа: Добро, значи пермутовали сте датум. Добро. Реците тужиоче.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Никола Лончар: Требао сам рећи крајем новембра али хтео сам да будем што прецизнији.

Заменик тужиоца: Рекли сте да је дошао Жарко Милошевић те прилике код Вас кући, да сте разговарали везано за гориво и тако то, и да Вам је он рекао да Ви не идете?

Сведок Никола Лончар: Да.

Заменик тужиоца: А је ли Вам рекао зашто да не идете?

Сведок Никола Лончар: Не. Само ми је рекао немој ти, остани каже. И ја даље нисам постављао питања, остао сам значи.

Заменик тужиоца: Да ли је то због рањеног, Ваше рањености?

Сведок Никола Лончар: Не знам, то можете питати њега, ја стварно не знам, није ми апсолутно навео разлог зашто ја да не идем, само је одмахнуо руком и рекао „не, ти остани“.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Никола Лончар: И ја сам остао.

Заменик тужиоца: Рекли сте данас у свом исказу да Вам је брат када се вратио те прилике, везано за страдање ових лица ваших мештана хрватске националности, рекао да је видео да су те прилике запуцалаи Жаре, вероватно Жарко Милошевић...

Сведок Никола Лончар: Да.

Заменик тужиоца: И окривљени Митровић, да ли Вам је рекао ко је још запуцао те прилике?

Сведок Никола Лончар: Не, ја колико се сећам не зато што ми је рекао да због позиције самог камиона није видео, није видео чак ни Јокића који је довезао, који је отишао са предње стране камиона и није га видео.

Председник већа: То сте рекли. Добро.

Заменик тужиоца: Да се наставим управо на то питање, хтео сам да Вас питам, да ли Вам је рекао то што сте рекли да је било више ту лица, ко је све тамо био присутан? Значи ово сам Вас питао ко је запуцао то сте ми рекли, да ли Вам је рекао ко је све био присутан, помињали сте, рекли сте ми да је Јокић пошао са друге стране камиона, да су били били ови са ове стране, пратио сам све....

Сведок Никола Лончар: Наравно, наравно, јасно ми је шта....

Заменик тужиоца: Да ли Вам је рекао ко је ту још био присутан?

Сведок Никола Лончар: Не.

Заменик тужиоца: Није Вам рекао. То је то.

Сведок Никола Лончар: Иако сам то питао, вероватно није знао ко је био присутан.

Председник већа: Добро. Хвала лепо тужиоче. Пуномоћник оштећеног? Оштећених, пардон.

Пуномоћник оштећених адв. Марина Кљаић: Молим Вас господине Лончар, Ви сте у истрази говорећи о општим приликама у селу Сотину говорили да је било ту неких пољопривредних радова, у једном моменту сте рекли, ево ја ћу Вам цитирати то је страна 6 на записнику од 22. августа, Ви кажете што би рекло они су, та група људи који су били у штабу су одлучивали о апсолутном значају, о животу у селу како Срба тако и Хрвата који су се налазили у селу.

Сведок Никола Лончар: Тако је.

Пуномоћник оштећених адв. Марина Кљаић: Е сада ја Вас питам, Ви знате ко су, дајте реците ко су, ко је та група људи, ко је њу чинио?

Сведок Никола Лончар: Видите овако, ја знам да су неки људи били припадници штаба, неки су били припадници те Територијалне одбране, команде условно речено, знам да је Жарко Милошевић био командант, знам да је.....

Председник већа: Територијалне одбране?

Сведок Никола Лончар: Територијалне одбране, и села што би рекли.

Председник већа: Само полако, да ли знате где је био Драган Митровић?

Сведок Никола Лончар: Ја колико знам он је више био у полицији.

Председник већа: У полицији?

Сведок Никола Лончар: Јер је био он и још једно лице које ја нисам познавао, које не знам како се тачно зове, који нису били из села, а који су носили униформу полиције, и били су у тој кући која је служила као станица полиције.

Председник већа: Добро, Мирко Опачић?

Сведок Никола Лончар: Мирко Опачић колико ја знам је био једно време председник Месне заједнице, где се он смењивао са.....

Председник већа: А Ваш брат где је припадао?

Сведок Никола Лончар: Исто где је мени, у трактор, на стражарско место, нигде.

Председник већа: Значи Територијална одбрана је ли?

Сведок Никола Лончар: Као и сви остали.

Председник већа: Добро.

Пуномоћник оштећених адв. Марина Кљаић: Добро, реците ми да ли Вам је познато Тркуља Винко да ли је имао неку функцију, негде био припадао, члан нечега?

Сведок Никола Лончар: Колико знам не. Мислим да није имао никакву одређену функцију, не могу да тврдим, не могу стварно да тврдим да је имао неку одређену функцију из једног разлога зато што је у ту команду долазило и улазило оних који су мало бољи, како ја то кажем, са командантом и осталима, ја лично нисам ушао у ту команду, значи нисам дошао ни на кафу, ни на ракију коју нисмо пили ни ја ни....

Председник већа: Добро, то нам је јасно... значи Тркуља Винка?

Сведок Никола Лончар: Ако је неко улазио, излазио, долазио ја то не могу да тврдим да ли је имао функцију, мислим да није имао.

Председник већа: За Тркуљу Винка не можете, не знате да ли је имао, добро.

Сведок Никола Лончар: Мислим да није имао никакву функцију.

Председник већа: Добро. Даље.

Пуномоћник оштећених адв. Марина Кљаић: А реците ми имате ли неких сазнања о доктору Вишићу?

Сведок Никола Лончар: Ја колико знам доктор Вишић је већ од самог старта преузео неке функције у Вуковару, навраћао је, навраћао је до села, то му је родно место, када је навраћао, зашто је навраћао, са ким је он, условно речено и о чему причао, не могу да вам тврдим, али је он био онако угледнија личност села, и он је кажем неке функције је већ био преузео у Вуковару, касније је био и први председник општине Вуковар, то је оно што ја знам директно о њему, да је директно у селу имао неку функцију не могу да тврдим јер сам га видео само повремено, што не значи да он није имао на неког утицај некакав, ја и то не знам, али хоћу рећи да знам да је он био нешто неко у самом селу, не знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Мислим да није био, мислим да је он био у Вуковару, да је тамо обављао неке функције које како сами су себи додељивали и функције и чинове и све остало, тако да не могу да кажем шта је он тачно радио. Значи њега скоро да нисам у тим данима виђао.

Пуномоћник оштећених адв. Марина Кљаић: Добро. Хвала Вам немам више питања.

Председник већа: Реците.

Адв. Никола Николић: Лончар кажи ми, кажите ми или кажи ми пошто се знамо, рекосте да сте били ухапшени од стране кога, ЗНГ-а, кога?

Сведок Никола Лончар: Па од мештана....

Адв. Никола Николић: Хрватске војске?

Сведок Никола Лончар: Хрватске националности из Сотина који су били припадници Збора народне гарде. Значи одвели су ме из куће са 17 година ни крива ни дужна, везали, малтретирали, покушали да убију, тај дан је било бомбардовање села то ви имате чак и снимак на Интернету, имате вероватно у архиви ЈНА која је послала те авионе, мене су те бомбе директно спасиле, спасиле момента ликвидације, касније сам спасио сам себе јер сам откинио цев од радијатора, и побегао за Негославце 8 километара преко поља, дошао на јутро 28. на 29. август са лисицама на рукама, људи су ме тамо сачекали, дочекали, изненадили се када су ме видели, док су они у том периоду чак штавише изјавили да ја нисам побегао него да сам ликвидиран, и људи су остали у уверењу чак и наш отац који је остао у Сотину, је остао у уверењу да сам ја ликвидиран до момента повратка у село када сам ја њега видео, видео је и он мене.

Председник већа: Добро. Има ли још питања?

Адв. Никола Николић: Да. Не правим неку вагу сада или нешто не изједначавам, значи ти припадници Збора народне гарде су уствари били сотинчани је ли?

Сведок Никола Лончар: Па Ви не морате правити вагу, желим ја да је направим, јесу управо сотинчани људи из села, рођени у селу, живели, школски другови мога брата, моје сестре, ја сам ипак млађи, су то учинили мени, и не само мени, учинили су то још неким цивилима у селу, између осталог и ликвидирали су два лица за које нико не одговара, нађен је Миодраг Ивковић Јоцо који су убијени и сви они тамо знају ко је њих убио, али је то неко гурнуо под тепих, ја сам се чак наљутио када сам споменуо тужиоцу Мрдаку неке ствари, он је рекао није то предмет, ја кажем зашто није предмет, то је Сотин, и ја сам предмет Сотина, ко је имао право мене да одведе.

Председник већа: Добро, можда ћете и Ви доћи на ред.

Сведок Никола Лончар: Дао Бог.

Председник већа: Не може све одједном. Полако само се мало смирите, нема потребе жустро, полако. Да видимо питања за.... адвокат Вукотић има питања?

Адв. Војислав Вукотић: Да, имам.

Председник већа: Изволите.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала. Господине Лончар ја морам најпре да Вам кажем да Ви о свим овим догађајима о којима сте сведочили отприлике више знате од Вашег брата Драгана иако Ви нисте били на тим, на местима тих догађања. Па Вас питам, а са друге стране исказ, немојте да машете руком, са друге стране исказ, Ваш исказ и исказ Вашег брата који је дао на главном претресу је у потпуној противречности, јер оно што сте Ви данас изјавили он није изјавио у односу на неке.....

Председник већа: Добро колега то може да буде Ваша примедба коју можете да ценимо када будемо, него дајте конкретно питања.

Адв. Војислав Вукотић: Ево ово је увод, ја Вас молим да ми дозволите.

Председник већа: Добро. Дозвољавам, али не морате сада.....

Адв. Војислав Вукотић: Ако ми дозволите да, ако не треба да причам, није ни битно. Овај, да ли, сада хоћу да Вас питам, пошто сам Вам све ово предочио, да ли Вам је Ваш брат Драган Лончар после његовог саслушања на главном претресу рекао шта је тада изјавио у односу на Митровић Драгана?

Сведок Никола Лончар: Ако ја дајем данас исказ који звучи Вама супротно од његовог, онда Вам је јасно ваљда да се ја нисам са никим договарао и да причам оно што је мени речено и да не мењам ту причу јер немам разлог да је мењам, што је будем више мењао више ћу забрљати, говорим онако како јесте, нисмо причали о томе, нисмо причали о томе, ја не знам тачно шта је он изјавио поводом Митровића, нити ја могу нити желим да оптужујем Митровића, нисам био на лицу места и ја Вам говорим шта је мени речено 1991. године. Нажалост моју нити пијем нити се дрогирам, памтим ко слон и ту ми све стоји предуго времена.

Адв. Војислав Вукотић: Да, да.

Сведок Никола Лончар: И говорим Вам оно што знам, да ли је то у супротности са нечијим исказом то ће суд проценити.

Председник већа: Уреду.

Сведок Никола Лончар: Ја говорим своје мишљење.

Адв. Војислав Вукотић: Говорите Ви и више него што знате.

Председник већа: Још питања?

Адв. Војислав Вукотић: Имам. Само тренутак, овај.

Сведок Никола Лончар: Немојте ме вређати господине са таквом изјавом.

Адв. Војислав Вукотић: Не, не, не вређам ја...

Сведок Никола Лончар: Вређате ме ако кажете, јер Ви не знате шта ја знам.

Председник већа: Молим вас нећемо у такву дискусију, човек се изјашњава на околностима које су му познате, Ви можете да имате примедби на његов исказ које можете на крају да кажете.

Адв. Војислав Вукотић: Ја сам то рекао.

Председник већа: Па добро, немојте онда директно га вређати. Изволите даље.

Адв. Војислав Вукотић: То уопште није увреда.

Председник већа: Добро, па Ви кажете говори више него што зна, а он прича оно што зна. Изволите питања, немојте молим Вас Вукотићу, да полемишемо нећемо на тај начин.

Адв. Војислав Вукотић: Нећемо ми да полемишемо. Ви мени дозволите да ја поставим питања.

Председник већа: Ево ја Вам дозвољавам.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, немојте ме овај...ова питања су потпуно оправдана. Ево ја ћу Вас подсетити да је Ваш брат рекао да он мисли да је Митровић био на месту догађаја када је страдало тих 13 цивила а у односу на страдање Штера и Блажевићке, он не зна ништа. Он је дошао касно, не зна ни ко је пуцао ни шта се догађало.

Сведок Никола Лончар: Ја сам то управо и рекао.

Адв. Војислав Вукотић: Нисте тако рекли.

Сведок Никола Лончар: Ја сам рекао да он не зна у односу на Штера ко је извршио тај злочин. Ово се снима господине.

Адв.Војислав Вукотић: А ово у односу на...

Сведок Никола Лончар: Ја Вам говорим шта је речено тада. Он је можда, можда тада, нећу у то да улазим био и слуђен и збуњен оним што се догодило. Али знам шта је мени речено. Ако је то проблем ја дајем своју изјаву онога што ја знам и памтим 24 године. Да ли то некоме смета, да ли...ја не улазим у то нити тврдим да је неко пуцао, ја сам се у старту оградио да преносим речи које су мени речене, да нисам присуствовао догађају. Суд нека процени шта је од тога валидно све. Ако сам позван као сведок да кажем шта знам....

Председник већа: Добро, рекли сте то, у реду, ајмо следеће питање.

Сведок Никола Лончар:И не могу другачије да говорим.

Председник већа: Добро, следеће питање.

Адв.Војислав Вукотић: Следеће питање, пошто си данас изјавио да сте били рањени. Јел можете рећи када сте били рањени и?

Председник већа: То је већ рекао.

Сведок Никола Лончар: У новембру сам рекао, погрешно сам, реч је о 31., крајем новембра, ако суд занима ја имам папириће доктора....

Председник већа: Не треба, рекли сте све, добро.

Сведок Никола Лончар: ...који могу то да потврде, али то није овде битно. Ја само желим да кажем...

Адв.Војислав Вукотић: То да ли је битно или није битно...

Председник већа: Добро. Реците, имате следеће питање?

Адв.Војислав Вукотић: Не, немам ја више питања, али ово су ствари....

Сведок Никола Лончар: Био сам рањен грешком од стране једног мештанина.

Адв.Војислав Вукотић:Скандалозно, овај...

Председник већа: Добро, Вукотићу хвала. Бранилац Мирка Опачића. Јел имате питања за сведока?

Адв.Душан Игњатовић: Имам само једно питање. Говорили сте о томе да су неки људи возили кола, да су отимали паре и тако даље. Да ли је Мирко Опачић возио нечија туђа кола, да ли је Мирко Опачић некога малтретирао у селу, да ли је Мирко Опачић малтретирао Хрвате, да ли Вам је то познато?

Сведок Никола Лончар: Колико ја знам не, нити сам чуо икад причу да је он нешто лично према некоме урадио, не могу то да кажем.

Адв.Душан Игњатовић: Хвала Вам лепо, немам...

Председник већа: Добро. Бранкица Мајкић јел имате Ви? Немате. Колега Алексићу изволите.

Адв.Рadoје Алексић: Ја бих судија поставио једно питање индиректно, које бих касније објаснио због чега. Ви сте рекли да је Ваша снаха Зринка, када је требала да дође у Сотин, да је морала да добије пропусницу да би ушла уопште у ово место?

Сведок Никола Лончар: Да.

Адв.Рadoје Алексић: Значи ту пропусницу сте добијали у команди места?

Сведок Никола Лончар: Команди места која је била под командом војске, која је војска тада, да ли је Југословенска, да ли, не улазим...

Председник већа: Добро.

Адв.Рadoје Алексић: Управо то. Да ли сте то лице које је дало ту пропусницу за улазак ваше снахе, да ли знате ко је био, да ли сте упознали команданта места, и да ли је тај командант места имамо коректан однос и помагао и Србима и Хрватима, свим становницима тог места? Како се опходио према свима у оквиру вршења своје војничке дужности према мештанима у самом Сотину?

Сведок Никола Лончар: Прво што ја знам, знам да је био командант села капетан Милинковић, ако се не варам Мирослав, имам чак негде пријаву места боравка код куће, која има његов потпис, капетан прве класе, јер сви смо били дужни да се пријавимо команди места, без обзира родили се ту или дошли јуче. Знам да је била војна команда, али исто тако знам да је команда територијалне одбране далеко више послова завршавала и обављала, да ли су они то радили у договору са њима, не знам. Војна команда је имала кухињу, колико знам та кухиња није била забрањена, храна није била забрањена ни мештанима Хрватске националности, као што ни нама који смо из почетка, многим су супруге, мајке и остале нису вратиле, мушкарци не знају да кувају, сви смо ишли тамо. Ко се како сналазио тих првих дана. Ја сам виђао тамо и мештане Хрватске националности који нису имали никакав проблем нити....

Председник већа: Значи имали су једнак третман?

Сведок Никола Лончар: Колико ја знам постојао је полицијски час који је одређен, полицијски час је важио и за мене, ни ја нисам смео да се крећем после пет, шест, колико је било, више не знам. Никакву повластицу ја нисам имао као Србин, као наоружан мештанин. Исто сам морао да будем на месту где јесам и нема ноћу кретања. То је било то. То је важило и за Хрвате, важило је и за Србе.

Председник већа: Значи један третман су имали од стране војске и Срби и Хрвати?

Сведок Никола Лончар: Колико ја знам.

Председник већа: Колико Ви знате?

Сведок Никола Лончар: Да.

Председник већа: Добро. Има ли још питања?

Адв.Радое Алексић: Ово конкретно за капетана Милинковића какав је он као личност био према мештанима, било Хрватске било Српске националности?

Сведок Никола Лончар: Па ја лично сам га једном срео и према мени је био више него коректан. Без везе је била нека прича. Један једини пут сам га видео и какав је био према другим људима не знам, какав је био према мештанима Хрватске националности ни то не знам. Не знам за неки директан случај да је војска починила, да је војска неког специјално малтретирали или приводила у ту команду, не знам. Да ли се то дешавало, не могу ни ја све да знам, ја говорим оно што смо слушали, видели, чули и живели у том селу.

Председник већа: Добро, оно што Ви знате, што Ви знате. Има ли још питања?

Адв.Радое Алексић: Само да ли је капетан Милинковић знао које сте Ви националности?

Сведок Никола Лончар: Па није, верујем да није знао, али је могао да претпостави с обзиром да сам имао пушку и оружје.

Председник већа: Никола једно питање само ја да Вам поставим. Јел то све Алексићу?

Адв.Радое Алексић: Само, добро имам један предлог.

Председник већа: Само једно питање за Вас. Пошто Ви кажете снаја кад је дошла морала је да има дозволу од стране војне команде да би ушла, уопште да би била ту. Моје питање за Вас, на тим пунктовима које је држала војска, значи на ободу села, да ли је могло да се деси да изађе теретни камион, војни, цивилни, машина нека, или неко да изађе а да не да пропусницу на пункту?

Сведок Никола Лончар: Што се тиче изласка из самог села то је могло да се деси веома лако, из разлога што познавајући одређене људе у селу, војници, ови, они нису тражили неке специјалне пропуснице, и ја сам могао да изађем из села, али нисам могао рецимо да одем у Шид. Ту сам морао да тражим пропусницу због границе, али село сам могао да напустим без икаквих проблема јер су они...

Председник већа: Знали Вас?

Сведок Никола Лончар: Мене већ као знали, условно речено, нисам морао да имам пропусницу за излазак из села.

Председник већа: Добро. Реците.

Адв.Радое Алексић: То сам судија управо и ја хтео да питам, немам више питања. Али бих један предлог.

Председник већа: Реците.

Адв.Радoje Алексић: Наиме, хтео бих да суд затражи архивску грађу за команду 80. моторизоване бригаде за '91. годину.

Председник већа: Све то имамо у списима.

Адв.Радoje Алексић: Војно безбедносна агенција актом број 6788-6 од 05.06.2012., ја га нисам нашао.

Председник већа: Имамо зато што је то у оквиру „строго поверљивог“ у оквиру оне документације војне.

Адв.Радoje Алексић: Има га тужилац, али га ја нисам видео.

Председник већа: Мислим да има у оквиру оног списка. Реците па ћемо да проверимо.

Адв.Радoje Алексић: Ја бих затражио ту документацију да се прибави у списе предмета.

Председник већа: Само реците још једном број акта који хоћете све, датум.

Адв.Радoje Алексић: Актом број 6788-6 од 05.06.2012., достављено је од стране Војно безбедносне агенције, достављена је документација везано за догађаје у Сотину. Архивска грађа команде 80. моторизоване бригаде, одатле се види време када капетан Милинковић није био, време тачно кад је отишао и време тачно кад се вратио, јер то је основна премиса у смислу свог догађања и његовог психичког односа према читавом том догађају. Да ли је могао војно да фингира у поступку или је све ово нечија конструкција где човек ни крив ни дужан одговара.

Председник већа: Добро. Хвала Вам лепо. Има ли још питања за овог сведока. Да ли има неко од оптужених питања. Митровићу реците, морате да се представите и уз микрофон, тамо можете стати и укључити микрофон.

Опт.Драган Митровић: Ја бих имао једно питање за сведока. Господине Лончар у свом уводном излагању кад сте описивали Жарета и комплетно цео тај догађај у селу како се шта одвијало, поменули сте да је тај Милошевић отприлике имао неку своју екипу и неку групу људи са којим је радио неке ствари, дела, недела, шта је већ радио, добре, лоше ствари и да је као последица свега тога произашла на крају ликвидација тих 13 лица која се спомињу, која су као врхунац свега у целој тој причи. Е сад. У целој тој причи значи разлог је њихове ликвидације по Вама како сте навели прикривање неких недела која је та извесна група људи то...

Председник већа: Добро, које је конкретно питање, да не причамо сад...

Опт.Драган Митровић: Конкретно питање је ја сам дошао са стране, као што сте и навели, нити знам Жарета, нити знам овог, нити знам оног, нити, значи радим оно што ми се каже, ту функционишем, завршавам, одлазим, идем даље. Мени се намеће једно логичко и конкретно питање, одакле ја сад у тој причи, значи неко је одредио, узео кајмак, узео новац, шта је већ узео, како, и на крају се ја појављујем као егзекутор тих људи. Значи... разумете једно логичко питање....

Председник већа: Није он рекао конкретно за Вас. Он није рекао конкретно за Вас, он прича о групи која је била, није Вас поменуо именом.

Опт. Драган Митровић: Ја сам споменут на крају, значи кад се та група изводи, изводи је Митровић, Милошевић и ко тамо и на крају решава тај проблем, затвара уста тим људима да они не би више причали о тим недељима која су се дешавала на том простору. Али ја не постојим у целој тој групи људи, ја не постојим тамо, значи ја се ту појављујем епизодно, одрађујем прљав посао и нестајем.

Председник већа: Добро, Ви сте то ставили као примедбу.

Опт. Драган Митровић: Мислим то се тако мени намеће.

Председник већа: Добро, то је сад унето у транскрипт. Јел имате Ви неки одговор или нешто да кажете у вези са овим?

Сведок Никола Лончар: На ово?

Председник већа: Да.

Сведок Никола Лончар: Мислим пошто није конкретно питање, морам и ја онда....

Председник већа: Није конкретно питање.

Опт. Драган Митровић: Мислим, да ли је логично то или није, не знам како да се изразим.

Сведок Никола Лончар: Ја не знам шта је логично, цео тај рат је био нелогичан, почевши од поступака Хрвата до поступака Срба. То је моје мишљење и док сам жив држаћу се тога. Што се тиче Вас, ја Вас лично сам виђао у то време са оним „Брком“, не знам му име. Ви сте за мене били два цивила који сте носили полицијске униформе. Нисте били из села Сотин, не знам која Вам је била функција, не знам ко Вас је тамо послао, не знам зашто сте дошли и не знам конкретно шта сте све у селу радили, тако да не могу да проценим која је Ваша улога и да ли је нешто у животу логичко. Ја говорим о својим сазнањима, исто тако ја вероватно далеко више не знам шта се у том селу дешавало него то знам. Али то ће време показати, неке ствари сам сазнао овде, неке ствари сам сазнао у једном разговору, ја морам то да кажем, у једном разговору са Милошевић Жарком. Оно што нисам чуо ни од мог брата, нисам чуо нити сам знао. Он лично ми је рекао да је тамо био присутан Горан Павић, ето видите, значи то може да потврди...

Председник већа: Добро, то Вам је рекао Жарко.

Сведок Никола Лончар: То је рекао он, неке ствари сам сазнао током овог свега, исто тако Вашу улогу ја не могу да проценим.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Лончар: Ја сам рекао и оградио се од тога да су то речи које сам ја чуо те године, нити тврдим да су истините нити да су лажне, не могу то....

Опт.Драган Митровић: Нисам ја то ни рекао, ја сам....

Сведок Никола Лончар: Нити сам видео, нити сам присуствовао.

Опт.Драган Митровић: Ја само питам мислим на основу свега што ми се намеће....

Председник већа: Добро, Митровићу има ли још питања?

Сведок Никола Лончар: Можда је то у оном моменту наступила као нека грешка.

Председник већа: Нема. Искључите микрофон, седите. Добро. Седите Митровићу. Да ли има питања Мирко Опачић за сведока? Добро. Да ли има Мирослав Милинковић питања? Добро.

Лончар Ви сте дошли из Новог Сада јел тако до Београда. Овде ми је Служба за помоћ сведоцима је дала да су трошкови 2.550,00 динара односе се на трошкове за бензин. Колима сте дошли?

Сведок Никола Лончар: Да.

Председник већа: 2.070,00 динара и 480 динара за путарину. Јел толико тражите 2.550,00?

Сведок Никола Лончар: Да будем искрен, толико не тражим, толико ми је понуђено, али слажем се са тим.

Председник већа: Добро.

Питања се сведоку више не постављају, то је све што има да изјави. Сведок тражи трошкове у износу од 2.550,00 динара, на име трошкова за бензин у износу од 2.070,00 за путарину од Новог Сада до Београда и натраг јер је дошао својим колима.

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Николи Лончару у износу од 2.550,00 динара за трошкове бензина и путарине од Новог Сада до Београда и натраг.

Хвала Вам лепо, то је све можете ићи.

Реците.

Адв.Никола Николић: Судија ради се о предмету, сутра је заказан главни претрес на који ја на жалост не могу да дођем.

Председник већа: Сачекајте, седите, овако да видимо можда данас завршимо шта смо планирали. Ви сутра не можете да дођете?

Адв.Никола Николић: Да, дошао би Горан Фолић.

Председник већа: Добро, добро.

Адв.Никола Николић: Шта је моје питање. Морам то да расчистим.

Председник већа: Реците.

Адв.Никола Николић: Судија, Ви морате неки план, одрадићете је ли писмене доказе и тако даље.

Председник већа: Добро, јесте.

Адв.Никола Николић: Хоћу оријентационо да знам....

Председник већа: За завршну реч?

Адв.Никола Николић: Тако је.

Председник већа: Ево даћу Вам. Ја мислим чак данас...

Адв.Никола Николић: Судија јел ја имам много предмета овде код Вас и да....

Председник већа: Добро, седите Николићу ево сад ћемо се договорити. Овако ја мислим данас да, само прво да чујем Игњатовића, имао је још један предлог прошли пут кад смо већ закључили претрес. Ви сте ми рекли да сте предлагали на припремном рочишту да се саслуша Милан Опачић. Односно грешком је унето у записник јер сте Ви тако рекли, Мирко Опачић, па је у том смислу тужилац рекао па не може он је окривљени. Међутим, Ви сте рекли да сте погрешили, да сте хтели да предложите Милана Опачића, то је отац Мирка Опачића, јесам ли Вас добро разумела.

Адв.Душан Игњатовић: Није судија, ми смо предложили Милана Опачића.

Председник већа: Па нисте, у транскрипту колко сам ја видела стоји Мирко Опачић.

Адв.Душан Игњатовић: Не, не, има, како се зове, има....

Председник већа: Добро, ајте да чујем само на које околности Милана Опачића?

Адв.Душан Игњатовић: Милан Опачић је на околности то је овде, то је страна 22 транскрипта од припремног рочишта.

Председник већа: Припремног рочишта. Добро да чујем.

Адв.Душан Игњатовић: Значи саслушање Милана Опачића, оца окривљеног Опачића на околност да ли је Милошевић у његовој кући непосредно након убиства обавестио Мирка Опачића о стрељању и да ли је он знао да су стрељани Хрвати '91.

године. Сведока треба саслушати такође о догађајима у селу у децембру 1991. године, Милан Опачић је тада био....

Председник већа: Добро, али Ваш браћеник у одбрани коју је изнео на главном претресу је навео да Жарко Милошевић никад није долазио код њега кући.

Адв. Душан Игњатовић: Па да, али Жарко Милошевић тврди да је долазио кући. Значи имамо те...

Председник већа: Да, па у том смислу јел?

Адв. Душан Игњатовић: Па наравно.

Председник већа: Добро. Шта каже тужилац у вези са овим предлогом?

Заменик тужиоца: Мислим да није неопходно, остављам суду на оцену и процену.

Председник већа: Добро. А шта кажете у вези... добро то ћемо да погледамо, још ћемо погледати у вези са овим предлогом колеге Алексића, да се прибави, пошто нам је ту спис, то ћемо да видимо још. Добро.

Дајте овако, да данас прочитамо писмене доказе... Реците.

Адв. Војислав Вукотић: Имам додатне предлоге...

Председник већа: То ћете после, прво да прочитамо писмене доказе па ћемо онда додатне предлоге.

Главни претре се наставља читањем писмене документације из списка предмета па се чита:

-наредба о спровођењу истраге Тужилаштва за ратне злочине КТИ.1/13 од 29.01.2013. године,

-решење о задржавању РС МУП ДП УКП Служба за откривање радних злочина за Жарка Милошевића КУ-09/13 - ЛС.бр.06/13 од 29.01.2013. године,

-решење о задржавању РС МУП ДП УКП Служба за откривање радних злочина КУ-09/13 - ЛС.бр.07/13 од 29.01.2013. године за Лончар Драгана,

-записник о саслушању осумњиченог Драгана Митровића саслушан пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ.1/13 дана 10.12.2013. године,

-записник о саслушању осумњиченог Драгана Лончара саслушан у полицији на записнику УКП - Служба за откривање ратних злочина 03/4-3-1 број 230-6857/09 од 29.01.2013. године и пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ.1/13 дана 21.11.2013. године

-записник о саслушању осумњиченог Мирка Опачића саслушан пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ.1/13 дана 23.09.2013. године,

-записник о саслушању опт. Мирослава Милинковића саслушан пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ.1/13 дана 24.10.2013. године

-записник о саслушању окривљеног сарадник Жарка Милошевића са записника пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ.1/13 дана 28.06.2013. године,

-исказ о испитивању сведока Безбрадица Предрага пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 12.02.2013. године,

-исказ сведока Анојчић Бориса пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 19.02.2013. године,

-сведока Ковачевић Мирка пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 12.03.2013. године,

-сведока Драча Саше пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 19.02.2013. године,

-сведока Остојић Милана пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 20.02.2013. године,

-сведока Вученовић Милана пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 26.03.2013. године,

-сведока Мијаковац Жељка пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 21.02.2013. године,

-сведока Вишић Милорада пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 26.03.2013. године,

-сведока Несторовић Радомира пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 15.05.2013. године,

-сведока Тодоровић Драгана пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 26.02.2013. године,

-сведока Дондур Ивана пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 26.02.2013. године,

-сведока Тинтор Лазара испитан од стране МУП ДП УКП Служба за откривање ратних злочина дана 10.03.2010. године и пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 20.02.2013. године,

-сведока Винка Тркуље пред Тужилаштром за ратне злочине од 23.12.2013. године,

-сведока Николе Лончара пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 22.08.2013. године,

-сведока Златка Пељха пред Тужилаштром за ратне злочине КТИ.1/13 од 12.03.2013. године,

-сведока Ђукић Љубице пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету Кио-10/01 дана 17.06.2002. године,

-чита се наредба о проширењу истраге КТИ.бр.1/13 од 23.08.2013. године,

-врши се увид и чита се допис Жупанијског државног одвјетништва у Осијеку бр. К-ДО-52/12 од 18.07.2012. године са списима Жупанијског суда у Осијеку бр. К-РЗ-17/12,

-записник о испитивању сведока Рагуж Јање пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету Кио-10/01 од 10.10.2002. године,

-записник о испитивању сведока Ђукић Евице пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету Кио-10/01 од 10.06.2002. године,

-записник о испитивању сведока Урукаловић Драгице пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету Кио-10/01 од 27.05.2002. године,

-записник о испитивању сведока Матијашевић Ивана пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету Кио-10/01 од 22.03.2004. године,

-записник о испитивању сведока Матијашевић Марије у предмету Кио-10/01 од 01.06.2002. године,

-допис Жупанијског државног одвјетништва и Осијеку од КН-ДО-11/03-8 до 17.03.2011. године са подацима Завода за судску медицину у Загребу бр. 68.524-1109/2002 од 09.12.2001. године о умрлој Блажевић Сњежани и Идентификационим записником бр. 753/45-IV/02,

-допис Жупанијског државног одвјетништва у Осијеку К-ДО-54/12 од 17.10.2012. године са подацима Завода за судску медицину у Загребу бр. 68.543-1128/2002 од 12.12.2001. године о умрлом Штер Стјепану и Идентификационим записником бр. 754/46- IV/01,

-допис Жупанијског државног одвјетништва у Осијеку бр. КН-ДО-21/13 од 29.05.2013. године са достављеном документацијом која се односи на есхумацију,

-налог за есхумацију судије истраге Жупанијског суда у Осијеку од 18.04.2013. године,

-налог за есхумацију судије истраге Жупанијског суда у Осијеку од 22.04.2013. године,

-записник о очевиду (увиђају) за 18. и 19.04.2013. године,

-записник о очевиду (увиђају) за 22. и 23.04.2013. године од 25.04.2013. године,

-службену белешку ПУ Вуковарско-сријемске Службе крим.полиције Одјела ратних злочина од 29.04.2013. године,

-налог ЖДО Осијек КН-ДО-21/13 од 24.04.2013. године за обдукцију и вјештачење ДНА анализом посмртних остатака НН особа есхумираних из масовних гробница у Сотину,

-врши се увид у фотодокументацију ПУ Вуковарско-сријемске Одјела крим.технике бр. 511-15-04/4-ЕКС-1/13 и бр. 511-15-04/4-ЕКС-2/13 од 15.05.2013. године есхумације на локацији 1 - Сотински атар Сотин од 19.04.2013. године и локацији 2 - стара клаоница Сотин од 23.04.2013. године и у 2 ЦД са видео снимцима,

-допис ЖДО у Осијеку КН-ДО-21/13 од 15.10.2013. године са достављеном овереном документацијом о идентификацији посмртних остатака за 13 особа есхумираних 18-19.04. и 22-23.04.2013. године на локацијама - стара клаоница у Сотину и Сотински атар, која садржи допис Министарства бранитеља Републике Хрватске од 01.10.2013. године и за сваку идентифицирану особу записник о прегледу посмртних остатака,

-налаз о идентификацији методом анализе ДНА, потврду о смрти,

-извештај о идентификацији дана 19.09.2013. године и то за лица: Цицварић Славицу (Мато), Ђукић Крешимира (Маријан), Филиповић Кату (Јанко), Филиповић Марка (Стјепан), Кушић Магдалену (Марко), Кушић Марка (Марко), Матијашевић Ивицу (Иван), Рагуж Марка (Видоје), Рагуж Мирјану (Марко), Рагуж Мирослава (Анте), Рајс Андрију (Стјепан), Сили Хенриха (Андрија), Војковић Жељка (Алојзије),

-врши се увид у предмет Тужилаштва за ратне злочине СОК.бр.2/13 са прилозима у вези поступка у којем је до тада окр. Милошевић Жарко добио статус окривљеног сарадника, у копији (оригинал се налази у списима Вишег суда у Београду - Одељења за ратне злочине - судије за претходни поступак),

-чита се записник о саслушању окривљеног сарадника Милошевић Жарка КТИ.бр.1/13 од 05.08.2013. године, чији саставни део чини транскрипт наведеног записника,

-наредбу о завршетку истраге КТИ.бр.1/13 од 30.12.2013. године,

-наредба о прекиду истраге КТИ.бр.1/13 од 30.12.2013. године,

-замолнице КТИ.бр.1/13 од 03.12.2013. године упућене преко Министарства правде и државне управе Републике Србије надлежним органима Аустралије и Канаде,

-извештај МУП-а РС 04/12 Стр.Пов.бр. 13920/13 од 14.11.2013. године-извештај из казнене евиденције,

-чита се извод из држављанства за окривљеног сарадника Жарка Милошевића заведен под текућим бр. 52072 у књизи Југословенских држављана бр. 27/2000 од 20.09.2007. године,

-чита се решење о укидању притвора Вишег суда у Београду Одељења за ратне Злочине Ки-По2 1/2013 од 28.03.2013. године у односу на окривљене Милошевић Жарка и Лончар Драгана,

-чита се извештај из КЕ за опт. Лончар Драгана, окривљеног-сарадника Милошевић Жарка, опт. Милинковић Мирослава, опт. Опачић Мирка и опт. Митровић Драгана МУП Управа за аналитику 04/2 Стр.Пов.бр.235-13920/13 од 14.11.2013. године,

-чита се извештај из КЕ за окривљеног-сарадника Жарка Милошевића МУП РС ПУ Нови Сад од 25.02.2015. године.

Предња писмена прочитана.

Затим је веће донело

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог бранилаца оптуженог Мирка Опачића адвоката Душана Игњатовића и адвокат Бранкице Мајкић да се изврши увид у списе Жупанијског суда у Вуковару, и то у исказе сведока Стјепана Раца од 27. маја (свибња) 2002. године дте пред Жупанијским судом у Вуковару, затим сведока Манде Скелеџић од 10. јуна (липња) 2002. године дате пред Жупанијским судом у Вуковару, сведока Зорана Руфа од 12. јуна (липња) 2002. године дате пред Жупанијским судом у Вуковару, сведока Лазара Мороквашића од 10. јуна (липња) 2002. године дате пред Жупанијским судом у Вуковару и Лалић Ратка дат пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ.1/13 од 14.03.2013. године, те се врши увид у исте исказе.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог бранилаца оптуженог Мирка Опачића адвоката Душана Игњатовића и адвоката Бранкице Мајкић да се изврши увид у изјаву Горана Павића коју је дао пред Конзулатом у Канади - Торонто од 15. марта 2013. године, као неоснован.

То из разлога што ово лице у овом поступку има својство осумњиченог, била је покренута истрага која је у прекиду тако да ову његову изјаву коју је дао у Канади сматрамо да је сада неосновано читати.

Имамо још да прочитамо одређене доказе који су означени као строго поверљиви, ради се о доказима војним, па питам тужиоца да ли, пошто је реч о строго поверљивој документацији треба да искључимо јавност да би прочитали ове писмене доказе?

Заменик тужиоца: Да, управо тако.

Председник већа: Добро. Шта каже одбрана?

Адв.Војислав Вукотић: Наравно.

Председник већа: Добро.

Адв. Душан Игњатовић: Судија, ја само једну ствар.

Председник већа: Реците.

Адв. Душан Игњатовић: Ја претпостављам да је то, да је већина те документације изведена пред трибуналом на јавним седницама, тако да овај ...

Председник већа: Добро, јесте, али код нас је још увек под строго поверљиво, односно нисмо скинули ту ознаку, тако да ћу у том случају замолити публику да изађе из суднице пошто ћемо сада прочитати неку писмену документацију која се води као строго поверљива.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у смислу члана 363 и члана 365 ЗКП искључи јавност са главног претреса у делу где се изводе докази читањем војних докумената који су означени као строго поверљиви, а због интереса националне безбедности.

Констатује се да у судници након искључења јавности се налази заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић, оптужени и њихови браниоци.

Против овог решења није дозвољена жалба.

Доказни поступак наставља читањем писмене документације и то читају се војна документа:

- ванредни обавештајни извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 122-63 од 09.10.1991. године,
- редовни обавештајни извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 122-70 од 11.10.1991. године,
- редовни обавештајни извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 122-77 од 12.10.1991. године,
- редовни оперативни извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 3-445 од 13.10.1991. године,
- редовни обавештајни извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 122-85 од 14.10.1991. године,
- редовни борбени извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 3-488 од 19.10.1991. године,
- редовни борбени извештај Команде 1. пгмд Стр.Пов.бр. 3-493 од 20.10.1991. године,
- борбени извештај Команде 2. пгмд Стр.Пов.бр. 402-1 од 14.10.1991. године,
- наредба команданта 80. мтбр Стр.Пов.бр. 29/2 од 16.11.1991. године.

Предња писмена прочитана.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља уз присуство јавности.

Могу да уђу, само смо у овом делу искључили јавност док смо читали војна документа.

Остао је још предлог колеге Игњатовића за саслушање оца оптуженог Мирка Опачића, па

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Усваја се предлог бранилаца оптуженог Мирка Опачића адв. Душана Игњатовић и адв. Бранкице Мајкић да се у својству сведока саслуша отац оптуженог Мирка Опачића - Милан Опачић, а на околности да ли је окривљени-сарадник Жарко Милошевић био у њиховој кући и да ли је разговарао са њим и са Мирком Опачићем о стрељању цивила хрватске националности дана 27.12.1991. године и на околности да је он рекао да то нису требали да учине.

На следећем главном претресу који ће бити у јуну месецу, саслушаће се у својству сведока отац оптуженог Мирка Опачића, Милан Опачић.

Адресу ми дајте. Устаните Опачићу за микрофон лепо, укључите микрофон да чујем. Представите се.

Опт.Мирко Опачић: Оптужени Мирко Опачић.

Председник већа: Реците ми, адреса Милана Опачића је која?

Опт.Мирко Опачић: Елемир, Иве Лоле Рибара 139.

Председник већа: Из Елемира, улица Иве Лоле Рибара број 139. Колико је он стар?

Опт.Мирко Опачић: Он је стар 84 године.

Председник већа: Па јел` може да дође овде?

Опт.Мирко Опачић: Па тешко он може доћи.

Председник већа: Па, ево сад ваш бранилац предлаже, ја зато питам.

Опт.Мирко Опачић: Па не знам...

Адв.Душан Игњатовић: Хтео сам на консултацију, ако не може да дође онда ћемо одустати од тога.

Опт.Мирко Опачић: Слабо чује, он би дошо, он хоће.

Председник већа: Па ајде консултујте се па да видимо. Ајте једно 2 минута се консултујте.

Опт.Мирко Опачић: Он би дошо да га носе, али ...

Председник већа: Па зато Вас питам, обзиром на године, јер ја сам видела да је он стар, ево консултујте се ту па да видимо. Па не, добро млад, али питање је како је човек здравствено да ли може.

Адв.Душан Игњатовић: Остајемо код тог предлога судија.

Председник већа: Остајете.

Адв.Душан Игњатовић: Да.

Председник већа: Добро. За следећи пут ће он доћи сада ћу рећи термин.

Само да видим још нешто, колега Вукотићу Ви сте нешто хтели? Па реците да чујем. Опет укључите, не, не, нисте ме разумели, укључите микрофон па сад реците све.

Адв.Војислав Вукотић: Поштовано веће ја имам два предлога...

Председник већа: Да чујем.

Адв.Војислав Вукотић: Али ми је потребно неко време можда додатно до сутра да ја то све лепо исформулишем.

Председник већа: Добро. Ајмо овако онда Ви ако хоћете можете писмено то да доставите...

Адв.Војислав Вукотић: Не, нећу писмено.

Председник већа: Ајте онда да чујемо.

Адв.Војислав Вукотић: Нећу писмено. Ево овако, први предлог али морам најпре да укажем на то да је у оптужници тужиоца за ратне злочине су предложени да се као доказ прочитају искази наведених сведока које су дали пред Жупанијским судом у Вуковару.

Председник већа: Јесте, па ми смо то сад читали.

Адв.Војислав Вукотић: То сте читали.

Председник већа: Јесте.

Адв.Војислав Вукотић: Па да, међутим ја са тим и предлогом и читањем се не слажем и тражим да се, јер немогуће знате да се овај поступак заврши без иједног сведока из Хрватске, тако барем кажу поједини јаничари, знате и то само на

препуцавањима између окривљених ко коме и њихових сведока. Зато предлажем да се саслушају веома је неопходно, сва та лица да их ја не читам, ако треба ја ћу их прочитати, с друге стране ...

Председник већа: Добро, али то нисте рекли кад је било припремно рочиште.

Адв.Војислав Вукотић: Како нисмо рекли?

Председник већа: Нисте рекли да се тражи непосредно саслушање.

Адв.Војислав Вукотић: Ма немојте молим Вас, ми смо, да вам кажем, мој клијент се брани алибијем, Ви нисте прихватили предлог да се саслуша његова супруга на околности његовог алибија, знате, ја Вас молим да и то преиспитате, јер ако му све то одбијете ја не знам како онда, чиме он да доказује свој алиби и то, али Вас сад молим, сад немојте на ове формалности да, ја ћу да изложим Ви одбијте како год хоћете, али мислим да се преко тога не може прећи, поготову што у односу на мога брањеника сви ти сведоци како стоји у тим записницима њиховим исказима нигде не помињу мога брањеника, помињу одређене људе нећу да их ја именујем...

Председник већа: Добро, па који је конкретно ваш предлог, молим Вас?

Адв.Војислав Вукотић: Предлог је да се на главном претресу саслушају сведоци који су наведени у оптужници и то... Хоћете ли да цитирам?

Председник већа: Само име и презиме, ајде.

Адв.Војислав Вукотић: Ето то прво, Јања Рагуж, па онда иде Евица Ђукић, затим Драгица Урукаловић, Иван Матијашевић, Марија Матијашевић и то је све колико ја видим.

Председник већа: Добро. То је један предлог, а други...

Адв.Војислав Вукотић: Јер сматрамо, не може се, ово је ипак доказни поступак, се на основу таквог једног доказног поступка пресуђивати на исказима сведока који нису овде саслушани.

Председник већа: Добро, то сте рекли.

Адв.Војислав Вукотић: Да. То је први предлог. Други предлог, овако, у овом предмету одбрана налази да се намеће, нужно намеће вештачење од стране ја би предложио судско-медицинског одбора ради разјашњења свих чињеничних питања смртог страдања цивилних лица наведених у тачкама 1 и 3 изреке, посебно у односу на Сњежану Блажевић и у односу на Миру Рагуж, јер имате податке у списима где, и противуречних изјава пред полицијом у истрази па чак и на претресу да је у ту Сњежану Блажевић прво није пуцао Митровић, а у неким другим подацима кажу да је пуцао и Цволе. Сад знате шта, морају се ту разјаснити све те врло битне чињенице у погледу наношења повреда које су како то закон лепо прописује шта је дужност вештака, које су повреде смртоносне јел` је више таквих повреда и тако даље и тако даље, према томе, а све то знате на овим папирима које су доставили, ово Жупанијско државно одвјетништво из Сиска знате на тим чињеницама, на тим папирима се ја

мислим не може без вештачења и без саслушања ових сведока које сам предложио пресуђивати.

Председник већа: Добро. Ал` нисам Вас разумела, Ви хоћете које, судско-медицинско вештачење за Миру Рагуж и за Сњежану ...

Адв.Војислав Вукотић: За Миру Рагуж и за Сњежану, ево сада ћу Вам рећи...

Председник већа: На које околности то вештачење?

Адв.Војислав Вукотић: Везано за есхумацију и вештачења садржаних по приложеној писменој документацији. Ево ја ћу вам сад рећи шта тамо пише, молим Вас...

Председник већа: Немојте сад да ми кажете има то у списима.

Адв.Војислав Вукотић: Не, не, само да Вам..., објашњавам ово ако ми дозволите.

Председник већа: Реците.

Адв.Војислав Вукотић: Објашњавам. Пазите, ја сам разматрао те папире у једном папиру постоји само идентификација њена и каже се рођена тад и тад, убијена 01. октобра 1991. године, знате само то. Тамо других података ко је повреде је задобила, које су биле смртне, које нису биле, да ли се ту ради о више пуцања или о једном пуцању и тако даље, мислим ово се не може, ја знам да ево можда нема смисла да ја то, ево ту је и судија Винка, то се радило колико се ја сећам у „Овчари“ овде, јер Страиновић је дао тамо некакав налаз потпуно штуро без икаквих објашњења само смртно страдање ватреним оружјем. Ето...

Председник већа: Добро, рекли сте. Шта каже тужилац у вези ових предлога?

Адв.Војислав Вукотић: Ја мислим да је то нужно.

Заменик тужиоца: Што се тиче предлога за саслушање ових лица чије сте исказе прочитали, ја се као тужилац не могу се противити да се чује глас оних чији су најближи страдали тамо, тако да се ја нећу противити том предлогу браниоца Вукотића. Што се тиче овог предлога везано за вршење вештачења ја мислим да то није неопходно тако да је то моје изјашњење везано за тај предлог.

Председник већа: Добро.

Адв.Војислав Вукотић: Извините, уважени тужиоче, само још да додам и ово што сам малопре рекао па не можете Ви на папирима на којима стоји да је она убијена 01. октобра заснивати пресуду по тим папирима а сви кажу да је то било крајем октобра знате, ето то је први један, има тога колико год хоћете али ја не могу сад то да образлажем.

Председник већа: Само мало, Вукотићу Ви сте предложили да се непосредно саслушају Јања Рагуж, Евица Ђукић и Драгица Урукаловић, то троје?

Адв.Војислав Вукотић: Не...

Председник већа: Него?

Адв.Војислав Вукотић: Све ове које ...

Председник већа: Ко, Иван Матијашевић и Марија Матијашевић.

Адв.Војислав Вукотић: Све које је тужилац предложио да се читају њихови искази.

Председник већа: Значи тих пет, добро.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 10 минута, ради одлучивања о предлозима, па настављамо.

Седите молим вас.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес у 13,45 часова.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Усваја се предлог браниоца оптуженог Митровић Драгана адвоката Војислава Вукотића па се одређује судско-медицинско вештачење од стране судског вештака медицинске струке професора др Душана Дуњића са Института за судску медицину, који ће формирати комисију вештака, у којој ће он бити председник и сам одредити још једног члана судског вештака специјалисту судске медицине.

Потребно је да комисија вештака увидом у документацију која се налази у списима као и увидом у обдукционе записнике за страдала лица, приложену фотодокументацију, записнике о есхумацији посмртних остатака страдалих лица и потврде о њиховој смрти, да налаз и мишљење а на околности да ли обдукована тела имају ране од ватреног оружја, да ли је било пуцања из непосредне близине, а посебно да се изјасне о улазној рани и кратању пројектила, да ли су ране од ватреног оружја узрок смрти код обдукованих тела и да ли на обдукованим телима евентуално има трагова повреда нанетих од стране неког другог предмета и то код оштећених који се спомињу у оптужници Тужилаштва за ратне злочин под тачком 1 и 3 и то Стјепана Штера, Сежане Блажевић, Марка Филиповића, Кате Филиповић, Славице Цицварић, Крешимира Ђукића, Марка Кушића, Магдалене Кушић, Ивице Матијашевића, Андрије

Рајса, Марка Рагужа, Мирјане Рагуж, Мирослава Рагужа, Хенриха Силија и Жељка Војковића.

Комисија вештака је дужна да достави налаз и мишљење суду у довољном броју примерака за суд и за странке у року од 15 дана.

Затим је веће донело

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца оптуженог Мирослава Милинковића адвоката Радоја Алексића који је тражио да се од Војно безбедносне агенције прибави извештај од када до када је критичном приликом 1991. године био одсутан оптужени Мирослав Милинковић из Сотина односно до када се налазио на одсуству из Сотина, као и да се прибави допис Војно безбедносне агенције 6788-6 од 05.06.2012. године о архивској грађи за село Сотин, обзиром да се та архивска грађа за село Сотин налази у посебном регистратору у спису предмета.

Обзиром да ова чињеница није спорна међу странкама, јер није спорно да је он био одсутан и да је био на одсуству у Крагујевцу, испред католичког Божића.

На основу одредбе чл. 395 ст. 4 тач. 1 ЗКП,

Суд је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Драгана Митровића адвоката Војислава Вукотића да се изврши непосредно саслушање сведока чији су искази читани са записника, а које исказе су дали у поступку пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету Кио.10/01 и то сведока Евице Ђукић, Драгице Урукаловић, Ивана Матијашевића, Марије Матијашевић, Јање Рагуж, обзиром да се бранилац опт. Драгана Митровића адв. Војислав Вукотић које је одржано пред овим судом дана 03.09.2014. године сагласио са свим предлозима Тужилаштва за ратне злочине који су дати у оптужници КТО бр.9/13 од 31.12.2013. године, а у којој је тужилац за ратне злочине предложио да се прочитају искази напред наведених сведока датих пред Жупанијским судом у Вуковару, па је очигледно да бранилац опт. Драгана Митровића адв. Војислав Вукотић у овој фази поступка без оправданог разлога није предложио на припремном рочишту да се искази ових сведока читају.

Остаје нам следећи пут саслушање Милана Опачића.

Реците колега Алексићу још шта сте хтели.

Адв.Радоје Алексић: Адвокат Алексић, бранилац окривљеног Милинковића. Ја сам дао предлог да се за ове догађаје из децембра 1991. године да се затражи архивска грађа од Команде 80. моторизоване бригаде за '91. годину децембра месеца, значи да се достави та документација, а не да се утврђује ноторна чињеница то што није спорно.

Сва архивска грађа у вези са тим догађајима се налази већ у овом спису војном који смо читали, ту се налази та архивска грађа, немамо друго.

Да видимо овако следећи пут ћемо испитати Милана Опачића и онда ћемо уколико стигне налаз, доставићу вам наравно даћу рок 20 дана и замолићу их да ураде овај налаз.

Па ради испитивања сведока Милана Опачића и додстављања налаза и мишљења комисије за судску медицину,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи се главни претрес одлаже, а неће се одржати ни главни претрес заказан за 13.05.2015. године у 9,30 часова, а следећи се заказује за **11. и 12. јуни 2015. године у 9,30 часова судница број 2.**

На претрес позвати сведока Милана Опачића са наведене адресе.

Позвати вештака проф.др Душана Дуњића са Института за судску медицину, Београд, Делиградска 31а.

Хвала Вам лепо.

Довршено у 13,50 часова.

Записничар,

Председник већа-судија